

Op te bergen
in de band van
19 juni 2002

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de secretaris van de commissie
mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn

gehouden op 29 mei 2002

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Verslag van de vergadering van 17 april 2002	2
Ingekomen stukken	2
IPO-aangelegenheden	2
Rondvraag	2
Jonggehandicapten en vrijetijdsbesteding	3
Actieprogramma cultuur, welzijn en zorg 2003	6
Ondersteuningsstructuur Drentse vrouwen- organisaties	14
Stimuleringsregeling topamateursport- evenementen	18
Voorjaarsnota 2002 en 3 ^e wijziging begroting 2002	22
Task force onderwijskansen	23
Onderzoeksbureau Cultuur, Welzijn en Zorg	28
Sluiting	36
Toezeggingen	37

STATENCOMMISSIE CULTUUR EN WELZIJN

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn, gehouden op 29 mei 2002 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

mevrouw W.F.C. Dirks (GroenLinks,
wnd. voorzitter)
L. Bomhof (VVD)
mevrouw W.H.H. Ceelen (PvdA)
mevrouw M. van Dijk (D66)
A.J. Gaasbeek (OSD)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
J.J. van Heukelum (VVD)
F. Ietswaart (D66)
mevrouw H. Kempe-Foekens (ChristenUnie)
mevrouw M. Looman-Struijs (PvdA)
K. Niemeijer (Ouderenpartij)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
J. Prinsen (PvdA)
mevrouw J. Schipper (VVD)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
mevrouw M.Ch.A. Smilde (CDA)
mevrouw G.H. Smith-Bults (GroenLinks)
A. Wendt (ChristenUnie)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
H. Zomer (CDA)

Voorts aanwezig:

mevrouw M.W. Brink-Massier
(PvdA, gedeputeerde)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor
(CDA, gedeputeerde)
H. Weggemans (PvdA, gedeputeerde)
B.G. Deetman (secretaris)
G. Bosschers
R.G.J. Derksen
S.J. de Jonge
mevrouw L.A.M. Kompier
mevrouw B. van Mierlo
mevrouw H. Peters
mevrouw W. Schutte

Met kennisgeving afwezig:

Ch.C. de Haas (OPD)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering.

2. Mededelingen

De VOORZITTER deelt mee dat de heer Harleman de voorzitter vervangt als lid van deze commissie. De heer De Haas is met kennisgeving verhinderd. De heer Deetman is als secretaris van deze commissie aangesteld en spreekster hoopt op een plezierige samenwerking van de commissie met de heer Deetman.

Mevrouw DE VRIES merkt op dat op de lijst van te behandelen staten- en commissiestukken tot haar schrik de beëindiging van het IVOM staat opgenomen. Daarvan kan nog geen sprake zijn, aangezien dit nog niet is afgehandeld. Dit stuk komt dan ook pas aan de orde in een van de commissievergaderingen na de vakantie. Voorts deelt spreekster mee dat het Regionaal Patiënten Consumenten Platform (RPCP) de provincie heeft gevraagd om ten behoeve van de doelgroep van het RPCP de mogelijkheid voor het geven van inspraak ten behoeve van de nota te verlengen, aangezien veel leden uit de doelgroep al op vakantie zijn en dus van de mogelijkheid om een inspraakreactie te geven geen gebruik kunnen maken. Het college heeft geen bezwaar tegen het geven van uitstel voor het inbrengen van inspraakreacties, aangezien de begroting pas in november 2002 voor komt te liggen en de afhandeling en opheffing van het IVOM ook pas tegen die tijd doorgang kan vinden. Spreekster wil een en ander ook budgettair neutraal laten verlopen, dus wat haar betreft kan er gewacht worden op de inspraakreacties tot na de vakantie.

3. Verslag van de vergadering van 17 april 2002

Het verslag wordt conform ontwerp goedgekeurd en vastgesteld.

4. Ingekomen stukken

Er zijn geen ingekomen stukken.

5. IPO-aangelegenheden

Er worden geen opmerkingen gemaakt of vragen gesteld naar aanleiding van IPO-aangelegenheden.

6. Rondvraag

De heer HARLEMAN feliciteert allereerst de voorzitter van deze commissie met haar overwinning in het Lagerhuisdebat van 28 mei 2002. Hij heeft geconstateerd dat de heer Mastwijk gekozen is als lid van de Tweede Kamer, maar daardoor ontstaat er een cultureel en politiek probleem in Drenthe waarbij twee collegepartijen zijn betrokken, als gevolg waarvan wellicht het voortbestaan van het college op het spel staat. De heer Mastwijk neemt in Den Haag een zetel in en laat hier een stoel achter. Dus de vraag is: wie gaat er nu voortaan zingen met Heily Stoel?

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat de heer Mastwijk gewoon met mevrouw Stoel blijft zingen.

Mevrouw SMITH merkt op een e-mail te hebben ontvangen van de secretaris, waarin zij wordt uitgenodigd voor allerhande werkbezoeken. Hoe wordt hiermee omgegaan?

De VOORZITTER merkt op dat in de e-mail wordt voorgesteld om het werkbezoek aan RTV Drenthe te laten plaatsvinden op woensdag 11 september 2002.

Mevrouw BRINK merkt op dat het hier niet alleen gaat om een bezoek aan RTV Drenthe, maar ook een kennismaking met de programmaraad. Spreekster wil deze twee zaken graag integreren, zodat bij RTV Drenthe ook met de programmaraad kan worden gesproken. Het werkbezoek zal dus wat langer gaan duren dan een normaal werkbezoek.

De VOORZITTER merkt op dat het werkbezoek aan RTV Drenthe van 15.00 uur tot 17.00 uur zal duren. Het werkbezoek aan de NUSZO was deze middag gepland en zou gekoppeld worden aan de straatspeeldag. Gezien de volle agenda van deze commissie en het feit dat deze middag nog een

vergadering plaatsvindt, wordt het voldoen aan die uitnodiging moeilijk. Het voorstel is daarom het werkbezoek aan de NUSZO op een dag te doen dat er meer ruimte is. Zij stelt voor om het werkbezoek op zaterdagmiddag 15 juni 2002, dat is Nationale Speeltoernooi, te laten plaatsvinden.

De heer VAN HEUKELUM merkt op dat dit op de dag na de statenexcursie is. Hij vreest dat menig statenlid dan zijn roes wil uitslapen.

De VOORZITTER constateert dat diverse fracties bezwaren hebben tegen deze datum. De NUSZO heeft vast meerdere data waarop bijzondere activiteiten worden georganiseerd op het programma staan. Er zal dus een andere datum worden vastgesteld. Het werkbezoek aan de Brede Overleggroep Kleine Dorpen (BOKD) zou 12 juni 2002 plaatsvinden, maar dat kan ook niet doorgaan. Zij vraagt of de commissie ermee instemt dit werkbezoek over de vakantie heen te tillen, vervolgens een datum vast te stellen en te proberen de werkbezoeken aan NUSZO en BOKD op één dag te combineren.

De COMMISSIE stemt hiermee in.

7. Statencommissiestuk van 1 mei 2002, kenmerk 17/6.15/2002003808, Jonggehandicapten en vrijetijdsbesteding

Mevrouw KEMPE merkt op dat met dit statencommissiestuk uitvoering wordt gegeven aan een motie die bij de laatste algemene beschouwingen is ingediend en is overgenomen door het college. Spreekster heeft die motie nog eens opgezocht en daarin is sprake van jongeren met een lichamelijke functiebeperking in de tienerleeftijd. In dit statencommissiestuk is de doelgroep verbreed en ook jongeren met een verstandelijke handicap of een gecombineerde beperking worden bij de uitvoering betrokken. Op zich heeft zij daar geen moeite mee, maar het zijn wel duidelijk twee verschillende groepen met hun eigen specifieke problemen. Dat wordt ook wel onderkend in dit stuk. Zij vraagt zich af of het draagvlak tussen beide groepen niet te klein is om dit gezamenlijk op te pakken. Nu worden er twee verschillende trajecten tegelijk bewandeld. Dat blijkt ook uit het voorstel, want er worden twee middagen belegd om de betrokkenen uit diverse partijen met elkaar in discussie te brengen. Dit lijkt haar een goed idee, al

vraagt zij zich wel af of deze gesprekken antwoord geven op de vragen die er zijn. Op pagina 3 staat een aantal zaken genoemd die de provincie graag boven water zou willen krijgen. Zou er naast deze middagen niet nog meer moeten worden gedaan om alle problemen goed in beeld te krijgen? Te denken valt aan het invullen van een vragenlijst of het op een andere manier gericht vragen stellen aan betrokkene. Het gaat dus om vraaggestuurd te werken. Een goede gespreksleiding en verslaglegging van beide middagen is ook belangrijk. Spreekster vraagt hoeveel jongeren er worden uitgenodigd en hoeveel jongeren er worden bereikt. In het advies is sprake van een plan van aanpak waarmee de commissie moet instemmen. Wordt met dat plan van aanpak de bijlage bedoeld of is dat nog iets anders?

Mevrouw SMILDE is gelukkig met dit stuk. Het gaat hier om een motie die destijds is ingediend door het CDA en deze motie is in het voorliggende stuk op een goede manier uitgewerkt. Het is goed dat het stuk uitgaat van vraaggericht werken en dat spreekt haar zeer aan. Zij vraagt welke partijen en organisaties er door de provincie worden uitgenodigd voor het deelnemen aan de diverse middagen. Er zijn ook identiteitsgebonden organisaties die zich bezighouden met jonggehandicapten en vrijetijdsbesteding en ook de SPW wil graag participeren. In het stuk is sprake van een evaluatie van het project dat eind 2003 zal plaatsvinden. Zij vraagt of het college de commissie tijdig de resultaten van die middagen kan meedelen zodat de commissieleden weten welke kant de genoemde projecten uitgaan.

De heer VAN HEUKELUM merkt op dat de statennotitie aangeeft dat er op dit moment nog weinig inzicht is in hetgeen jonggehandicapten aan activiteiten verrichten in het kader van vrijetijdsbesteding en wat het aanbod in de provincie is. Het voorstel is nu om daar door middel van een aantal middagen zicht op te krijgen. Het lijkt spreker echter beter eerst te inventariseren wat de jongeren zelf vinden en willen. Hij kan zich dan ook vinden in het voorstel om aan die inventarisatie € 9.000,- te besteden. Dit ligt wat genuanceerder met de rest van het bedrag. Hij onderschrijft weliswaar het argument dat aan deze problematiek iets moet worden gedaan, maar hij vindt het wel logisch dat de commissie, voordat wordt ingestemd met het resterende bedrag van

€ 60.000,--, toch wat meer zicht krijgt op de uitkomst van de twee middagen. Het dient immers te resulteren in een werkplan of iets van dien aard.

De heer GAASBEEK stemt in met hetgeen mevrouw Kempe over de middagen heeft gezegd. Het voorliggende stuk is een goed stuk. Het is uitgebreid en geeft een duidelijke visie aan. Ook jongeren dienen namelijk bij de zorg te worden betrokken. Hoewel de meeste jongeren niet in de verpleging of verzorging willen werken, is het essentieel dat intermuralisering wordt teruggedrongen. Bij jonggehandicapten is het zelfstandig wonen, een bereikbare zorg en de mogelijkheid voor een zinvolle vrijetijdsbesteding, veel belangrijker dan deze twee middagen. Hoewel die middagen een startpunt kunnen vormen ziet hij er niet erg veel heil in. Jongeren praten over hun specifieke problemen vaak niet met ouderen. Jongeren praten daar met andere jongeren over of met een onpersoonlijk medium als het Internet. Hij vraagt de gedeputeerde om eens te kijken in hoeverre er een pilotproject kan starten teneinde de communicatie met jongeren op gang te brengen.

De heer VAN DER SCHOOT gaat akkoord met dit stuk. Het gaat namelijk om de uitvoering van een eerder genomen besluit. Het stuk geeft zelf aan dat inzicht in de materie ontbreekt, terwijl het geld ten goede moet komen aan daadwerkelijke activiteiten en niet aan discussie of vergaderingen. De bijlage, die plan van aanpak wordt genoemd, is geen plan van aanpak maar slechts een beschouwing. Hoewel hij dus akkoord gaat, vreest hij dat het geld alleen in bezoeken en vergaderingen gaat zitten, in plaats van het daadwerkelijk stimuleren van activiteiten waarvoor het bedoeld is. Ondanks deze zorg gaat hij in principe akkoord.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vindt dit een goed initiatief voor de sociale contacten en de vrijetijdsbesteding van jonggehandicapten. Het moet met name gaan om het daadwerkelijk uitvoeren van de activiteiten die daaraan ten goede komen, zoals het toegankelijk maken van voorzieningen die voor de vrijetijdsbesteding van jonggehandicapten van belang zijn. Overigens vraagt zij zich af of bij de bestaande instanties voor zorg voor gehandicapten al niet veel informatie aanwezig is over het toegankelijk maken van voorzieningen en de wensen van jongeren op het gebied van vrijetijdsbe-

steding. Het bedrag van f 20.000,-- voor die twee middagen mag wat haar betreft wel besteed worden, maar zij vraagt zich af of dit niet eerder ten goede moet komen aan de activiteiten zelf. Verder vindt zij dit een positief initiatief.

Mevrouw SMITH merkt op dat zij bij de algemene beschouwingen in november 2001 heeft ingestemd met het reserveren van dit bedrag van € 68.000,--, waarvan nu de invulling voorligt. Zij stemt hiermee in, want het is vanzelfsprekend dat jonggehandicapten zelf aangeven wat zij willen binnen hun vrije tijd. Ook is nodig om te weten welke aanpak er al ligt aan vrijetijdsactiviteiten in Drenthe. De organisatie van de discussiemiddagen ligt dan ook voor de hand en met een bedrag van € 9.000,-- moet dat mogelijk zijn. Zij mist net als de heer Van Heukelum een duidelijke invulling van het resterende bedrag van € 59.000,--, hoewel die invulling moet voortkomen uit de discussiemiddagen. Zij wacht dit dan ook af en stelt zich voor dat niet alleen de provincie de financiële ondersteuning van de uitvoering van de pilotprojecten op zich neemt, maar dat gemeenten ook een steentje zullen bijdragen. Publiciteit en netwerkontwikkeling kunnen vooral vanuit de regierol van de provincie worden gefinancierd. Zij wacht met belangstelling de resultaten van de beide middagen af.

De heer IETSWAART stemt in met dit voorstel en sluit zich aan bij de opmerkingen van mevrouw Smith en de heer Van Heukelum.

Mevrouw CEELLEN stemt in met dit voorstel. Enthousiasme voor de doelgroep van jonggehandicapten is zeker op zijn plaats. Deze middelen worden eenmalig ter beschikking gesteld vanuit de algemene beschouwingen, maar het feit dat er op dit moment nog onvoldoende inzicht is in hoe de doelgroep haar vrije tijd wil indelen en welk aanbod vrijetijdsactiviteiten daar dan bij past, geeft haar te denken waaraan het bedrag van € 58.000,-- besteed gaat worden. Zij vraagt de gedeputeerde welke visie en missie de provincie heeft, gezien de rol van regisseur die de provincie zich inzake deze problematiek heeft aangemeten. Om de besteding van het bedrag van € 58.000,-- enkel te laten afhangen van de uitkomsten van beide middagen, vindt zij erg vaag. Zij zou dan ook graag een concreter plan van aanpak zien met daarin een duidelijke omschrijving van de

provinciale visie/missie inzake jonggehandicapten en vrijetijdsbesteding.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat nu duidelijk moet worden welke activiteiten er in het kader van vrijetijdsbesteding voor jonggehandicapten georganiseerd gaan worden. Zij sluit aan bij hetgeen mevrouw Smith naar voren heeft gebracht, want de reden van deze aanpak is het vraaggestuurd werken. De provincie kan namelijk aangeven wat zij wil, maar het gaat om wat de jonggehandicapten willen. Dat betekent dus ook dat de provincie er niet is met het vooraf neerzetten van een eigen visie en missie, maar dat het erom gaat wat de jongeren zelf nodig hebben. Daarom hoopt zij dat in die twee middagen naar boven te krijgen. Mevrouw Kempe heeft gelijk als zij zegt dat het iets is uitgebreid en dat het om verschillende doelgroepen gaat. Aan de ene kant klopt dit, want het gaat om verschillende doelgroepen met verschillende lichamelijke en verstandelijke beperkingen. Deze groepen hebben echter ook raakvlakken als het om hun integratie in de samenleving gaat, alsmede hun mogelijke deelname aan activiteiten. Dat bij elkaar nemend heeft de provincie gemeend dit niet te beperken tot één groep. Er zijn dan ook twee regiovisies voor verstandelijk en lichamelijk gehandicapten. Zodra de uitkomsten van de twee middagen voorliggen, waaraan overigens ook de commissieleden kunnen deelnemen, zullen de uitkomsten ervan aan deze commissie ter kennis worden gebracht. De uitkomsten van deze twee bijeenkomsten zullen dan ook leidend zijn voor de besteding van het beschikbare geld. Er worden voor die twee middagen zorgvragers, zorgaanbieders, maar ook andere organisaties en gemeenten uitgenodigd. Het zou goed zijn om vervolgens te kijken hoe al die dingen met elkaar gecombineerd kunnen worden. Mevrouw Kempe heeft gevraagd naar het plan van aanpak. Voor het college is de bij het stuk gevoegde bijlage het plan van aanpak, waarbij eerst de vragen die er leven in het veld worden geïnventariseerd tijdens de twee middagen en waarna vervolgens zal worden gekeken hoe dit uitgevoerd kan worden. Er zal inderdaad een breed scala aan organisaties worden uitgenodigd. Welke individuele zorgvragers er gevraagd worden te participeren in de twee bijeenkomsten, kan spreekster op dit moment nog niet zeggen, maar het blijft niet alleen bij instellingen en organisaties. Het CDA heeft gevraagd naar een evaluatie en de uitkomsten van

de twee middagen in de richting van deze commissie. Spreekster zegt toe deze commissie door middel van een verslag te informeren omtrent de uitkomsten van de twee middagen die worden belegd met organisaties en zorgvragers die betrokken zijn bij jonggehandicapten en hun vrijetijdsbesteding. Voornoemde twee middagen zijn voor spreekster inderdaad het startpunt en aan datgene wat daar uitkomt, moet ook de meeste subsidie worden gegeven. Geprobeerd wordt om de kosten voor het beleggen van die middagen zelf zo laag mogelijk te houden. Als het gaat om geld dat daadwerkelijk aan activiteiten wordt besteed, merkt spreekster op dat dat juist de bedoeling is. Mevrouw Nieuwenhuizen heeft gevraagd of er niet al veel informatie voorhanden is. Delen van de puzzel zijn er inderdaad al wel, maar de puzzel is nog niet compleet en daarvoor zijn deze middagen erg belangrijk. Als de commissie het niet eens is met de voorstellen die uit de inventarisatie van de vraag tijdens voornoemde twee middagen naar voren komen, of dat commissieleden er wat meer over willen weten, wordt dit op de agenda gezet en zal er in de commissie over worden gesproken.

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw CEELEN merkt op dat de staten in november 2001 f 150.000,-- beschikbaar hebben gesteld en het enige wat daarvoor ontwikkeld is, is het bedenken van een tweetal middagen. Dat is weliswaar wel vraaggestuurd beleid, maar spreekster vindt dat toch wat mager. Een en ander had al verder uitgewerkt kunnen worden en vorig jaar had al bedacht kunnen worden dat er twee middagen dienden te worden belegd om het vraaggestuurd beleid goed in beeld te krijgen.

De heer VANDER SCHOOT ondersteunt dit. In het plan van aanpak staat bijvoorbeeld dat jongeren zelf in hun vrije tijd moeten kunnen aangeven wat nodig is. Wellicht kan dan in een plan van aanpak worden neergelegd dat er wordt geprobeerd om structuur aan die middagen te geven. Nu wordt enkel vastgesteld dat er middagen worden gehouden, maar over een structuur of werkvorm tijdens die middagen heeft nog kennelijk niemand nagedacht.

Mevrouw SMILDE stelt vast dat de staten hebben besloten vraaggestuurd te gaan werken en voor het eerst ligt nu een statencommissiestuk voor dat

geheel vraaggestuurd is en waaraan dus in stappen moet worden gewerkt. Het college pakt dit goed op door eerst die middag te organiseren en vervolgens pas die brief aan de statencommissie te zenden. Vraaggestuurd werken vraagt dat de provincie een stapje terug doet. Vraaggestuurd beleid vereist nu eenmaal een gefaseerde aanpak. Zij ziet dit als schoolvoorbeeld van iets wat zonder meer goed uit zal gaan pakken. De provincie zal de knop om moeten zetten naar vraaggestuurd werken, want straks wordt bovendien het dualistisch systeem in de politiek ingevoerd.

De heer VANDER SCHOOT meent dat hier een misvatting wordt gecreëerd, namelijk dat vraaggestuurd werken inhoudt dat de provincie de knop zodanig moet omdraaien dat er achterover geleund kan worden. In het kader van vraaggestuurd werken moet het mogelijk zijn om vast te stellen hoe de wensen en verlangens van gehandicapten vorm en inhoud moeten krijgen. Daaraan ontbreekt het en in dit stuk wordt enkel vastgesteld dat er een paar middagen worden gehouden. Dat vindt spreker een mager verhaal en het woord plan van aanpak wordt dan ook misbruikt om dit magere verhaal nog enig cachet te geven.

Mevrouw SMITH vraagt of de groep jonggehandicapten in Drenthe duidelijk in kaart is gebracht. Verder vindt zij dat voor de middagen niet te veel organisaties moeten worden uitgenodigd, want zij is bang dat dan de vraag van de jonge lichamelijke en geestelijke gehandicapten in het gedrang komt.

Mevrouw CEELLEN merkt op dat het beleggen van twee middagen teneinde de behoeften en vragen in het veld te meten, iets is dat zij tijdens de algemene beschouwingen vorig jaar ook al had kunnen bedenken. Er moet wel vraaggestuurd worden gewerkt, zodat de doelgroep moet aangeven wat de wensen en verlangens zijn, maar als spreekster leest in dit stuk dat de vrijetijdsactiviteiten die in deze provincie beschikbaar zijn nog niet eens in beeld zijn gebracht, kan spreekster zich voorstellen dat die activiteiten vooraf eerst in kaart worden gebracht, zodat duidelijk wordt waaraan eventueel het restbedrag van € 58.000,-- kan worden besteed en waar de doelgroep naartoe kan worden gestuurd. De besteding van het bedrag van € 58.000,-- is dus nog geheel een open boek.

Mevrouw DE VRIES antwoordt het eens te zijn met mevrouw Smith dat tijdens de middagen niet alleen maar instellingen moeten worden uitgenodigd, maar dat het met name om individuele zorgvragers gaat. Er zal dan ook worden bekeken of deze op een goede manier bereikt kunnen worden. Er is ook al over nagedacht om te kijken wat de beste manier is om de wensen en verlangens van jonggehandicapten boven tafel te krijgen. Daaruit is spreekster gebleken dat het beste middagen belegd kunnen worden die gericht zijn op de doelgroep zelf. De provincie is er daarnaast van op de hoogte dat er tal van goede initiatieven zijn die zich richten op de doelgroep, zoals disco- en gezelligheidsavonden voor jonggehandicapten in Hoogeveen. Het totaalbeeld van de activiteiten ontbreekt echter nog en dat totaalbeeld moet er wel eerst zijn. De middagen zullen op korte termijn worden gepland, waarna de commissie zo snel mogelijk daarna geïnformeerd zal worden over de resultaten van die middagen, zodat de commissie er kennis van kan nemen. Hierna kan de doelgroep zo snel mogelijk worden bediend.

De VOORZITTER concludeert dat de commissie wordt uitgenodigd deel te nemen aan de middagen en dat de resultaten van de middagen per brief als te behandelen statencommissiestuk aan de commissie zullen worden meegedeeld.

8. Statenuk 944, Actieprogramma cultuur, welzijn en zorg 2003

Mevrouw SCHIPPER spreekt haar waardering uit voor de toegankelijkheid en leesbaarheid van dit stuk. Vooral de voortgang van de verschillende projecten is goed te zien als het Actieprogramma cultuur, welzijn en zorg (CWZ) 2002 ernaast wordt gelegd. Wellicht is het een kleine aanvulling om aan het eind een inventarisatie te geven van alle programma's met daarachter de datum en de context waarin dat behandeld is, zodat er snel overzien kan worden wat er nog is. Nu stonden er titels als nieuwe programma's gepresenteerd, maar dat betekende dat zij weliswaar niet nieuw waren maar nog niet eerder in het actieprogramma waren opgenomen. Vandaar dat zij vraagt naar zo'n indexlijst. Spreekster heeft een aantal algemene opmerkingen naar aanleiding van dit stuk. Er is op alle onderdelen, te weten ouderen, jeugd, vrijwilligers, et cetera, een groot aantal

verschillende projecten gaande en spreekster licht daar twee voorbeelden uit, namelijk vrijwilligers en interculturalisatie. Dat zijn relatief nieuwe doelgroepen waarvoor een aantal subsidieregelingen wordt gecreëerd. De VVD-fractie wijst op het gevaar van overlap en onduidelijkheid voor de doelgroep. Er zijn zowel lokaal als provinciaal allerlei overlegstructuren waaraan steeds dezelfde doelgroepen in verschillende samenstellingen deelnemen. De ene doelgroep participeert door middel van de ene subsidieregeling en de andere via een andere regeling. Spreekster pleit voor helderheid van die regelingen en het geconcentreerd inzetten van middelen en het versterken van bestaande structuren. Veel programma's zijn landelijke pilots op basis van cofinanciering en zij dringt erop aan daar selectief mee om te gaan, aangezien er grenzen zijn aan datgene wat de regio kan en wil bijdragen. Er moet goed worden gekeken of in Drenthe behoefte is aan die programma's. In het stuk wordt gesproken over ruimtelijke knelpunten op het terrein van wonen voor ouderen. Van gemeenten hoort zij dat de verzoeken om aanspraak te maken op gelden die beschikbaar zijn in het kader van de zogenaamde knelpunten, vooral woningen van ouderen betreffen. De VVD-fractie heeft een aantal jaren geleden bij de algemene beschouwingen gevraagd een onderzoek te doen naar de gevolgen van de demografische ontwikkelingen en de effecten van vergrijzing. Helaas is dat verzoek toen niet gehonoreerd omdat er is gezegd dat er voldoende kennis aanwezig was op dat gebied. Het heeft er alle schijn van dat er kennelijk niet goed genoeg wordt ingespeeld op reële behoeften. Zij dringt erop aan de grootst mogelijke inspanningen te doen om daar waar die problemen zich voordoen, creatieve oplossingen te bedenken. Zij gaat akkoord met de indexering van zogenaamde waarderingssubsidies. Ten aanzien van het project met betrekking tot provinciale steun bij lokaal sociaal beleid van het IPO - de pilot van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) waarvoor het onderzoek zo dadelijk is afgerond - vraagt zij het college de commissie te informeren over de resultaten. Dit onderzoek is belangrijk in de standpuntbepaling ten aanzien van de ondersteuning van vrijwilligersorganisaties, zoals de eventuele vraag over continuering van de steun aan de dorpshuizen. In dit stuk heeft zij tot haar verbazing gelezen dat het Argonautproject een jaar later is begonnen en zij begrijpt nu dat dit wellicht de reden is waarom het college de toe-

zegging om de commissie na een half jaar te informeren, niet is nagekomen. Op de projecten die aan provinciale staten zullen worden voorgelegd zal de VVD-fractie dan pas reageren. Spreekster weet niet zeker of zij in deze commissie al complimenten heeft gegeven over de zeer succesvolle bijeenkomsten in het provinciehuis over jeugdparticipatie, maar dan doet zij dat bij dezen. De afkorting ICO voor het Instituut voor Interculturele Ontwikkeling zette haar steeds op het verkeerde been omdat zij alsmaar aan het Instituut voor Creatieve Ontwikkeling (ICO) in Assen moest denken. Spreekster denkt dan ook dat het goed is voor het Instituut voor Interculturele Ontwikkeling een andere afkorting dan ICO te gebruiken.

Mevrouw BRINK antwoordt dat die naam ook gewijzigd zal worden.

Mevrouw SMILDE spreekt haar waardering uit voor dit actieprogramma. Het is het derde programma en het is te zien dat de provincie steeds beter wordt in het opstellen van dit programma. Het is duidelijk dat er sprake is van een geleidelijke invoering van het vraaggestuurd beleid. Zij is tevreden over dit stuk en gaat er in grote lijnen mee akkoord. Over de multifunctionele zorg- en dienstencentra staat op pagina 9 dat er in september 2002 een besluit moet worden genomen over de tweede tranche. In principe staat zij daar positief tegenover en de provincie is met deze centra een heel goede weg ingeslagen in verband met het behoud van voorzieningen op het platteland. Bij stimulering van nieuwe media worden de openbare bibliotheken genoemd. Zij kan zich voorstellen dat het provinciaal archief daar ook een rol in speelt. Op pagina 11 is er sprake van een eenmalige compensatie, maar het is niet helemaal duidelijk of er nu weer sprake is van een eenmalige compensatie of dat het bedrag nu is geïndexeerd.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het nu geïndexeerd is.

Mevrouw SMILDE antwoordt daarmee akkoord te gaan. Aan de Subsidieregeling Tender vrijwilligerswerk is een vervolg gegeven en toen daar in het najaar over is gesproken ging spreekster ervan uit dat dat weer onder dezelfde voorwaarden zou gebeuren. Dat benadrukt zij nogmaals.

Mevrouw CEELLEN sluit aan bij de opmerkingen die mevrouw Smilde heeft gemaakt. Het voorliggende stuk is over het algemeen een goed stuk. Het wordt terecht een actieprogramma genoemd, waarin heel veel dingen goed gebeuren. Er wordt een half jaar teruggekeken, maar als spreker kijkt wat er momenteel gebeurt ten aanzien van het RPCP, het vrijwilligerswerk en de mantelzorg, dan zijn deze zaken ontzettend goed op de rails gezet. Als het gaat om de cultuur op scholen, het vervolg op het Argonautproject, jonggehandicapten en vrijetijdsbesteding en jeugd en beweging dan staat er ook nog het een en ander aan te komen. Het betreft hier allemaal zaken die in ontwikkeling zijn en die door zullen blijven lopen. In die zin is de PvdA erg blij met dit actieprogramma, dat er goed uitziet en erg overzichtelijk is. De provincie is dan ook op de goede weg.

Mevrouw SMITH merkt op dat dit statenstuk het vervolg is op het actieprogramma 2002 en naast een voortgangsrapportage staat er in dit actieprogramma een aantal nieuwe elementen. In vergelijking met vorig jaar is in ieder geval de financiële dekking beter vermeld. Vorig jaar was het eerste actieprogramma een nulmeting. Er is nu zicht op financiering en de doorlooptijden ervan. In grote lijnen is het hetzelfde als vorig jaar. Omdat er nog geen verslag van het jaar 2002 is, is het wel zinnig dat er bij een aantal projecten nu een aardig inzicht in de resultaten bestaat. De monitoring waarover tijdens het vorige actieprogramma is gesproken, is nog niet echt vermeld. Zij zou dit graag aangevuld zien. Bij de vrijwilligers merkt zij op dat zij verheugd is over de uitbreiding van de mantelzorg, want dat is een goede zaak. Doordat er een grotere diversiteit is, kan er ook maatwerk worden geleverd. Bij het onderdeel ten aanzien van de jeugd, mist zij bij het Maatjesproject van STAMM expliciet het mentorprogramma, waar GroenLinks zich twee jaar geleden sterk voor maakte en dat het college heeft overgenomen. Spreker had graag gezien dat daar een apart actiepunt van was gemaakt. Bij het ICO noemt zij ook de verwarring over de naam. Op pagina 7 vraagt zij zich af waarom hiervoor een extern projectleider van STAMM nodig is? Is het niet mogelijk om dit vanuit Scala te doen? Het blijkt dat er nog steeds veel onderzoek nodig is, dus wat haar betreft kan het onderzoeksbureau direct aan de slag. Er liggen nog veel taken te wachten, maar in het actieprogramma van vorig jaar was

dat ook al het geval. Hoe zijn de zaken van vorig jaar tot nu toe ingevuld met betrekking tot die onderzoeken?

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op dat in juni 2001 het actieprogramma is vastgesteld. Nu ligt het Actieprogramma CWZ 2003 voor. Wat opvalt is dat een deel van de projecten nog steeds verkeert in de inventariserende fase of nog helemaal niet zijn gestart. Het gaat met name om de projecten op het gebied van de ouderenzorg en de interculturalisatie. In mindere mate geldt dit voor projecten op het gebied van jeugdzorg en vrijwilligerswerk. Zij vindt het een slechte zaak om als de Contourennota al twee jaar geleden is aangenomen, er tot nu toe nog maar weinig van de grond is gekomen. Wat zal er dan in 2004 van alle voornemens terecht zijn gekomen? Veel tijd blijkt opnieuw teloor te gaan aan allerlei overlegsituaties, waarbij zij zich afvraagt of het om overleg gaat met en tussen allerlei instanties of met de doelgroep? Het onafhankelijk onderzoeksbureau is nog niet gestart. Als er uit het onderzoek van dat bureau nu andere zaken naar voren komen dan in het actieprogramma staat vermeld, wat zullen daar dan de consequenties van zijn voor de plannen waar op dat moment aan wordt gewerkt? In dit actieprogramma wordt een aantal projecten genoemd waarvoor nog geen financiering is vastgesteld. Is het de bedoeling dat de commissie daarover voorstellen krijgt, waarover zij haar oordeel kan geven? RTV Drenthe wil aan interculturalisatie doen en dat moet met een subsidieregeling van de provinciale Productgroep Cultuur en Welzijn. RTV Drenthe houdt zich bezig met vrije nieuwsgaring. Bemoeit de overheid zich op dit punt niet te zeer met de inhoud van de programmering?

De heer IETSWAART heeft met belangstelling kennisgenomen van het Actieprogramma CWZ 2003. Het geeft een goed beeld van activiteiten, stand van zaken, de financiering daarvan en het tijdspad. Het is een aandachtspunt om het tijdspad goed in de gaten te houden want voordat de provincie het in de gaten heeft kan het al uit de hand lopen. Een punt van aandacht is ook de monitoring en de evaluatie. Hij dringt erop aan om bij het weergeven van de stand van zaken geen procesbeschrijving te geven, maar berichtgeving te doen over de behaalde resultaten.

De heer WENDT heeft waardering voor dit stuk. Het is goed leesbaar, helder en duidelijk. Er wordt heel wat op de rails gezet. Soms duurt dat wat lang, want de mobiele knoppenwinkel wil maar niet gaan rijden, maar het komt er vanzelf neemt hij aan. Op pagina 13 wordt gesproken over de vrijwilligersprijs die er dit jaar niet komt. Wat gaat STAMM doen met het thema van de vrijwilligersprijs? Het is nu bijna half 2002 dus hij ziet er wel naar uit. Op pagina 20 wordt gesproken over sportstimulering van jongeren. Dat is een uitstekende zaak, maar het moet niet blijven bij letters op papier en in die zin is het betreurenswaardig dat de sportdag voor basisscholen in Hoogeveen vorige week veranderd is in een spelletjesdag. Dat kan niet de bedoeling zijn wanneer de jeugd in Drenthe meer moet gaan bewegen, want dan moet er ook daadwerkelijk iets van de sportactiviteiten terechtkomen. Een en ander zat vast op het feit dat er geen vrijwilligers waren te vinden die de kinderen konden begeleiden. Zo is er ook op dit punt integratie van beleid nodig. Op pagina 24 krijgt RTV Drenthe € 100.000,-- voor het project Allochtonen. Hij vraagt zich af of dit niet gewoon tot de taak van de omroep behoort, zodat hier geen extra geld tegenover hoeft te staan.

De heer VANDER SCHOOT merkt op dat in het statenstuk dit voorstel wordt aangeduid als een voortgangsrapportage. Het grijze boek spreekt over een actieprogramma en als spreker het leest zou hij er de titel "een momentopname van de inventarisatie" aan willen geven. Hij constateert dat alles wat in dit stuk wordt benoemd al eerder is beschreven. Het actieprogramma ziet er bijna hetzelfde uit als vorig jaar, maar de monitoring en de evaluatiemomenten ontbreken feitelijk. Als de commissie opnieuw een actieprogramma ontvangt, moet dat een actieprogramma zijn met een plan van aanpak, een tijdpad, dient erin te staan wie wat doet, dient het einddoelen te bevatten, moet duidelijk zijn hoe de effectmeting is geregeld en welke middelen er daadwerkelijk aan worden toebedacht. Indien een actieprogramma die punten bevat is het een fantastisch actieprogramma. Zolang deze punten aan het actieprogramma ontbreken blijft spreker worstelen met het voortdurend herschrijven van hetzelfde actieprogramma in een andere vorm. De bedoelingen van het actieprogramma zijn goed en die onderschrijft spreker ook, maar qua zakelijke aanpak en effect is het een ongeschikt stuk.

Mevrouw CEELEN merkt op dat het statenspel dat vorig jaar in het actieprogramma stond beschreven gerealiseerd is. Daarnaast is het RPCP gerealiseerd en een aantal andere zaken die spreker al in haar bijdrage heeft genoemd. De plannen zijn dus niet alleen maar beschreven, maar veel van de plannen uit het programma zijn ook al gerealiseerd.

De heer VANDER SCHOOT merkt op dat mevrouw Ceelen daar gelijk in heeft, maar hij kan ook andere voorbeelden noemen. Op pagina 8 leest hij bijvoorbeeld dat een betere afstemming tussen recreatieve en ontspanningsactiviteiten in verpleeg- en verzorgingshuizen een bijdrage kan leveren aan het verminderen van vereenzaming. Een dergelijke constatering is geen concrete actie en behelst evenmin de voortgang van een plan of een plan van aanpak. Het is evenmin een momentopname van hoe het met de realisatie van een bepaald plan staat. Spreker waardeert het stuk om met name dezelfde redenen als die door mevrouw Ceelen worden genoemd, maar hij vindt dat er anderszins te veel met behulp van ontwijkend taalgebruik om de materie heen gedraaid wordt. Hij vraagt dan ook of hij de zojuist door hem genoemde en gewenste elementen in een nieuw actieprogramma mag aantreffen. Ook door andere sprekers is aangegeven dat monitoring en evaluatiemomenten nog ontbreken en dat stoort hem.

Mevrouw CEELEN merkt op dat in het stuk staat dat het tekort geleden is om bepaalde zaken nu al te monitoren. Zij is het met de heer Van der Schoot eens dat monitoring en evaluatie van het grootste belang zijn.

De heer VANDER SCHOOT merkt op dat op pagina 5 staat dat ondanks het feit dat het actieprogramma nog maar een half jaar in werking is, er tal van activiteiten in gang zijn gezet en zelfs afgerond. Juist in de afrondings sfeer kan de commissie al worden ingelicht over de evaluatie die heeft plaatsgevonden.

De heer GAASBEEK waardeert dit stuk. Het betreft een vervolgtraject met veel actie. Bij het ouderenbeleid vraagt hij of het contact met stichtingen voor ouderenbeleid kan worden geïntensiveerd. Huisartsen zijn daarbij ook geneigd om medewerking te verlenen. De ouderenadviseur

wordt door de provincie ondersteund en is actief omdat hij ouderen opzoekt die zich niet melden voor de zorg. Over palliatieve zorg heeft in het provinciehuis een conferentie plaatsgevonden en toen bleek dat zich op dat gebied een witte vlek bevindt in de regio Meppel. Voor de aangepaste woning wordt € 150.000,- opzij gezet, terwijl spreker denkt dat dat te weinig is omdat er geen sprake is van het aanpassen van woningen. Er moeten door de provincie lijnen in het provinciaal beleid worden getrokken, bijvoorbeeld door een loketfunctie te creëren ten behoeve van het plattelandsbeleid. Zou het ook niet belangrijk zijn om voor de ouderen ook een loketfunctie te creëren in het provinciehuis? Ten aanzien van vrijwilligers merkt hij dat door de opmars van het fenomeen "tweeverdieners" er een probleem ontstaat en dat er in de groepen vrijwilligers een sterke veroudering plaatsvindt. Als dit lang doorgaat blijven er op het laatst geen vrijwilligers meer over. Voor de leefbaarheid op het platteland dienen de dorpshuizen een centrale functie te krijgen en als dit goed kan worden georganiseerd kan er ook aan criminaliteitsbestrijding worden gedaan. Spreker denkt dat er te weinig geld is voor het platform mantelzorgers, want het budget is gewoon te gering. Deze groep komt dan ook steeds meer in contact met het probleem van de psychiatrie en de ouder wordende bejaarde en hoe daarmee om moet worden gegaan, want daar is erg veel scholing voor nodig. Spreker complimenteert het college voor alles wat er inmiddels in en door politieke fora is georganiseerd en hij vond het jammer dat een aantal statenleden die dienaangaande kritische opmerkingen hebben gemaakt, hiervoor geen belangstelling getoond hebben. Wat zou ervan komen als bij de volgende verkiezingen de eis op tafel zou worden gelegd dat 20% van de statenleden jonger dient te zijn dan 30 jaar? In het stuk staat dat de onderwijsachterstand vooral gekoppeld kan worden aan de stand van het onderwijs zelf. Spreker denkt dat er ook een verband met de gezinnen dient te worden gelegd. Wat het college heeft opgezet aan ideeën omtrent breedtesport lijkt spreker prima en hij hoopt bij een ander punt nog even op internationale sportuitwisseling terug te komen. Over interculturalisatie merkt hij op dat hij destijds in zijn contacten op scholen met allochtone leerlingen een scherpe splitsing heeft waargenomen tussen meisjes en jongens. De meisjes passen zich bijzonder goed aan in de Nederlandse samenleving. Waarschijnlijk komt dat

omdat zij in hun eigen cultuur niet zo tot hun recht komen als in de Nederlandse cultuur. Bij de jongens ligt daar echter een probleem. Tot slot merkt spreker op dat hij een brief heeft gekregen van de Adviescommissie Cultuurbereik van 6 mei 2002 van de hand van de heer Van Dalen. Deze brief wacht nog steeds op beantwoording, maar wat spreker betreft kan de verzender lang wachten op een antwoord, gezien het abstracte en weinig inhoudelijke taalgebruik dat in de brief ten toon wordt gespreid.

Mevrouw BRINK dankt de commissie voor de waarderende woorden. Het voorliggende stuk betreft een voortgangsrapportage en alle adviezen van de kant van de commissieleden zullen zoveel mogelijk worden meegenomen. Het stuk dat nu voorligt is alweer beter dan vorig jaar en volgend jaar ligt er een nog beter stuk, dat nog meer leesbaar is dan het voorliggende. Er werd gesproken over de vrijwilligers en de provincie initieert een veelheid aan plannen voor vrijwilligers. Daar zit inderdaad het gevaar van een overlap in en het college zal daar extra op toezien. Vorig jaar was het het Jaar van de Vrijwilligers en daarvoor was er erg weinig aandacht voor vrijwilligers. Gelukkig wordt geprobeerd met meer geld plannen voor vrijwilligers uit te voeren, zodat vrijwilligerswerk wordt gestimuleerd en gefaciliteerd. Spreekster is het met de heer Gaasbeek eens dat het moeilijk is om vrijwilligers te vinden en vrijwilligers lijken wel een uitstervend ras. Daar waar de provincie dus vrijwilligerswerk kan stimuleren wordt dat niet nagelaten. Overlap zal op alle mogelijke manieren worden tegengegaan. Vraaggestuurd werken staat hoog in het vaandel van het college, zodat er eerst gekeken wordt in het veld waaraan behoefte bestaat alvorens er plannen worden uitgevoerd. De resultaten van het onderzoek van de VWS-pilot vrijwilligerswerk zullen aan de commissie worden toegezonden. Het CDA heeft een samengaan van het provinciaal archief met de openbare bibliotheek gesuggereerd. Die suggestie zal spreekster meenemen. De evaluatie van de Subsidierегeling Tender vrijwilligerswerk wordt ook meegenomen. Het bleek een zeer succesvolle actie te zijn en het college hoopt dat dit opnieuw zo'n succes zal zijn. GroenLinks had het over monitoring en diversiteit in vrijwilligers. Spreekster is heel blij over die diversiteit en wil allerlei soorten vrijwilligerswerk zoveel mogelijk bedienen. De inzet bij het antidiscriminatieproject is in de start-

fase (onderzoek) bij STAMM ondergebracht. Scala (I₂D) is er inhoudelijk bij betrokken. Ten aanzien van de vragen omtrent het provinciaal onderzoeksbureau merkt zij op dat daar waar het onderzoeksbureau zaken kan en mag onderzoeken, de resultaten daarvan uiteindelijk aan de commissie zullen worden voorgelegd. De provincie zal zich niet gaan bemoeien met de inhoudelijke uitzendingen van RTV Drenthe, maar zoals in het stuk is te zien staat op pagina 24 dat er met RTV Drenthe is gesproken over de vraag of zij niet iets meer kunnen doen op het gebied van interculturalisatie. Daar is RTV Drenthe mee bezig maar de omroep gaat er veel verder mee in hun personeelsbeleid in samenwerking met het instituut Scala. RTV Drenthe gaat daarmee aan de gang en de provincie bemoeit zich daar inhoudelijk verder niet mee. De programmaraad bemoeit zich met de inhoud van de programma's. De Vrijwilligersprijs wordt eenmaal per twee jaar uitgereikt. Zij kijkt na of in het jaar dat er geen Vrijwilligersprijs wordt uitgereikt, STAMM de afgesproken projecten omtrent het thema van de prijs uit zal voeren.

Mevrouw DE VRIES merkt op dat de heer Gaasbeek vindt dat er een te klein bedrag beschikbaar is voor het Platform Mantelzorg. Uit het actieprogramma blijkt dat er diverse projecten zijn op dit moment in het kader van mantelzorg, maar het gaat daarbij om relatief kleine bedragen die de instellingen willen gebruiken voor ondersteuning. Het nieuwe bedrag dat de staten beschikbaar hebben gesteld voor vrijwilligers kan ook aan mantelzorg besteed worden. Spreekster hoopt dat binnen dit bedrag kan worden gebleven maar als dat niet mogelijk is, of als blijkt dat er initiatieven zijn die meer geld kosten, dan komt het college weer bij de staten terug of er aanvullend meegefinancierd dient te worden. In dat kader kan de heer Gaasbeek gerust zijn.

De heer GAASBEEK merkt op dat zijn opmerking een tweezijdig karakter had. In de eerste plaats vindt hij het goed te horen dat bedragen overneembaar zijn, aangezien bij bepaalde onderdelen bedragen zijn vermeld die op het eerste gezicht te laag zijn. In de tweede plaats heeft hij het accent gelegd op de mantelzorg en psychiatrie.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat mantelzorg en psychiatrie het laatste onderdeel vormt dat bij

mantelzorg staat vermeld. Weliswaar zijn de genoemde bedragen niet hoog, maar deze bedragen zorgen er wel voor dat deze plannen uitgevoerd kunnen worden. Juist doordat de provincie probeert om ook andere partners in dat proces financiële verantwoordelijkheid te laten dragen, kunnen plannen worden gefinancierd. Zorgaanbieders en dergelijke hebben namelijk zeker baat bij mantelzorgers en zullen dus ook bereid zijn een deel van de financiering op zich te nemen. Als de bedragen dus laag zijn, wil dat niet zeggen dat de provincie mantelzorgers laag waardeert, maar dat ook andere participanten dienen mee te financieren. De zorg die de heer Gaasbeek heeft voor mantelzorg is ook die van spreekster en van de overige commissieleden. Mochten er duidelijk knelpunten in de financiering van de mantelzorg aan de dag treden, dan kan spreekster zich niet voorstellen dat de staten dan aan zullen geven daar geen boodschap aan te hebben en dan worden die knelpunten in commissie en staten besproken. De heer Gaasbeek heeft een aantal punten met betrekking tot de zorg voor ouderen over tafel laten gaan. Spreekster ziet het zo dat zij de zorg van de heer Gaasbeek voor ouderen deelt, en hoewel de provincie hierin geen officiële rol speelt, voelt spreekster zeker een morele verplichting in de richting van de ouderenzorg. D66 en GroenLinks hebben het punt van monitoring en behaalde resultaten aangehaald. Wat daarover is opgemerkt heeft weliswaar haar instemming, maar de vraag is wat het beste moment is voor monitoring en resultaatmeting. In de verslaglegging van het geld dat wordt besteed is te zien dat als een project is afgerond er precies in staat aangegeven hoeveel mensen er bereikt zijn, of een project geslaagd is en wat het vervolg op dat project is geweest. De vraag is waar dat in het verslag opgenomen moet worden en het is goed om er nog eens goed over na te denken dat wanneer een project helemaal is afgerond, de resultaten ook in het actieprogramma worden verwoord. Door GroenLinks is gevraagd naar de combinatie tussen jeugdzorg en onderwijs. Die combinatie vindt spreekster zo belangrijk dat het een groot aandachtspunt is op het gebied van jeugdzorg. In het najaar van 2002 zal dan ook een landelijke, door het Nederlands Instituut voor Zorg en Welzijn (NIZW) georganiseerde conferentie in het provinciehuis in Drenthe plaatsvinden over de combinatie van onderwijs en jeugdzorg. Ten aanzien van het Mentorenprogramma merkt zij op dat zij niet precies weet of dit

project ook in het actieprogramma is opgenomen als uit te voeren plan in het komende jaar.

Mevrouw SMITH is bang dat het Mentorenprogramma tussen wal en schip valt en vraagt nogmaals om extra aandacht voor de uitvoering van dat programma.

Mevrouw DE VRIES merkt op dat even is gerefereerd aan het project Jeugdparticipatie en de statenspelen. Door middel van het project Jeugdparticipatie is nadrukkelijk gebleken dat als de juiste wegen worden bewandeld, er personen en organisaties bij kunnen worden betrokken. De statenspelen die in het provinciehuis zijn georganiseerd in het kader van het project Jeugdparticipatie en waarbij gelden beschikbaar zijn gesteld door jongeren, hebben ertoe geleid dat er een ontzettend grote betrokkenheid in de regio is voor projecten in het kader van kindermishandeling en dergelijke. Mevrouw Schipper heeft het gehad over ruimtelijke problemen voor ouderenwoningen. Die ruimtelijke problemen worden hier niet bedoeld. Er wordt gerefereerd aan een woonserviceproject in in bedrijf zijnde boerderijen. Dat is echter iets anders dan het normale volkshuisvestingsbeleid. In de Nota wonen worden zelfs extra contingenten beschikbaar gesteld voor ouderenwoningen en bij de verbouw van boerderijen is er binnen een kern zelfs niets extra's nodig. Zodra er buiten een kern boerderijen worden verbouwd voor dit doel kan een gemeente daar contingent voor krijgen. Die problemen zouden er dus niet meer behoeven te zijn en het specifieke geval waaraan mevrouw Schipper refereert heeft van doen met de situatie waarin op een actieve boerderij waarin een regulier boerenbedrijf operationeel is, ouderen actief zijn die in hun arbeidzame leven ook altijd op een boerderij hebben gewoond en gewerkt. Daarbij moet met name rekening worden gehouden met milieuregels rondom de activiteiten die op die boerderij plaatsvinden in combinatie met het wonen van ouderen op een dergelijke boerderij. In dergelijke gevallen blijkt het bijzonder lastig om dit te realiseren.

De heer NIEMEIJER vraagt of de gedeputeerde bedoelt dat de boer gewoon in functie blijft, terwijl er een gelegenheid is voor ouderen om bij die boer in te gaan wonen. Verder is het veelal zo dat aan plaatselijke boerderijen in de veenkoloniale gebieden vaak weinig onderhoud wordt gepleegd.

Om dergelijke boerderijen geschikt te maken voor een dergelijke woonvorm, dient de boerderij aangepast en gerenoveerd te worden. Kan het binnenhalen van een dergelijke woonvorm een verkapte methode zijn om wellicht gesubsidieerd de eigen boerderij verbouwd te krijgen?

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat als het gaat om een boerderij in de veenkoloniale gebieden die leeg komt te staan, deze morgen verbouwd mag worden zodat er ouderen in kunnen wonen. Dat is geen enkel probleem omdat de provincie dat nu eenmaal mogelijk heeft gemaakt. Daar waar er over deze woonvormen in dit stuk wordt gesproken gaat het over de vraag of die woonvormen op een in bedrijf zijnde boerderij überhaupt op een dergelijke wijze kunnen worden gerealiseerd. Daar is onderzoek naar gedaan, aangezien die vraag leefde. Uit dat onderzoek blijkt dat realisatie daarvan ontzettend lastig blijkt te zijn. Als het gaat over het feit dat er creatieve ideeën zouden moeten worden bedacht om te zorgen dat er voor ouderen zo goed mogelijk gebouwd wordt, blijkt dit erg moeilijk. Vaak wordt er gestuit op problemen bij gemeenten en niet op het feit dat de provincie het niet mogelijk heeft gemaakt. Spreekster wil graag toewerken naar de toekomst waarin gemeenten een veel sterkere stem hebben in de verdeling van de woningen. Die verdeling kan slechts geschieden aan de hand van een schets van de opbouw van de bevolking in die gemeente. Naar gelang de opbouw van de bevolking worden de aantallen en soorten woningen dan vervolgens vastgesteld en wordt ook aangegeven op welke locaties en in welke kernen die woningen dienen te worden gebouwd.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op dat de OPD daarover ooit een motie bij de begrotingsbehandeling heeft ingediend en die is niet door het college gesteund.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat zij niet weet over welke motie het gaat, maar het gaat haar op dit moment over de creatieve ideeën die er bestaan of worden ontwikkeld om ouderenhuisvesting te realiseren. In de provincie dienen alle mogelijkheden benut te worden, zodat in de toekomst gebouwd kan worden voor die mensen die het echt nodig hebben. Wat nu voorligt is datgene wat zij op dit moment kan bedenken om daaraan tegemoet te komen en als het dan nog niet lukt, dan

moeten gemeenten ophouden zich achter de grote rok van de provincie te verschuilen.

Mevrouw BRINK merkt op dat de heer Gaasbeek opmerkt dat dorpshuizen voor vrijwilligers een centrale functie hebben. Daarmee is spreekster het volledig eens en daarover zal ook nog in een ander kader worden gesproken.

De heer GAASBEEK merkt op dat de provincie moet proberen integraal op te treden in haar beleid. Hij brengt dit facet dan ook naar voren, aangezien de dorpshuizen een steeds centralere plaats in de dorpsgemeenschap krijgen. Zo kunnen banken, giro, bibliotheek en andere voorzieningen aan de dorpshuizen worden gekoppeld en als het dorpshuis ook het verzamelpunt vormt van uitingen van cultuur en welzijn, dan wordt de leefbaarheid van de dorpen daarmee geaccentueerd.

Mevrouw BRINK merkt op dat de heer Gaasbeek het had over interculturalisatie. Zij is het weliswaar niet helemaal met de heer Gaasbeek eens als het gaat over zijn opmerkingen over de verschillen tussen allochtone jongens en meisjes op de scholen, maar het zijn de ervaringen van de heer Gaasbeek en die neemt zij voor kennisgeving aan.

De heer IETSWAART dringt aan op precisering van de tijdstippen waarop monitoring en evaluatie van de plannen in het actieprogramma plaats dienen te vinden.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op dat in het stuk staat dat financiering van het programmabeleid van RTV Drenthe gebeurt door de Productgroep Cultuur en Welzijn van de provincie. Kan specifiek worden aangegeven welke subsidieregelingen dat zijn?

Mevrouw BRINK antwoordt dat zij het antwoord op de laatste vraag van mevrouw Nieuwenhuizen niet weet en dat dit aan het verslag zal worden toegevoegd¹.

¹ Financiering van RTV Drenthe gebeurt niet specifiek door subsidieregelingen. Het Rijk is verantwoordelijk voor de financiële middelen voor regionale omroepen en deze worden door de provincie (Productgroep CW) verstrekt aan RTV Drenthe.

De heer GAASBEEK merkt op dat hij vindt dat het ouderenbeleid bij mevrouw De Vries in uitstekende handen is en hij heeft dan ook enkele suggesties gegeven waar hij zelf accenten bij wil leggen. Vorig jaar is in het Jaar van het vrijwilligerswerk veel aandacht besteed aan de vrijwilligers. Toen er gevraagd werd om te reageren op de vraag op welke manier vrijwilligers gewaardeerd zouden moeten worden, is er een gigantische berg reacties losgekomen, hetgeen aangeeft dat vrijwilligers uiterst gevoelig zijn voor waardering. Deze waardering moet dus niet ophouden in 2001, maar dient zich in 2002 en de verdere toekomst te verstevigen. Het dient erom te gaan dat vrijwilligers kennelijk nogal wat doen. Daar wil hij waardering voor.

Mevrouw SCHIPPER merkt op nog geen opmerking te hebben gekregen over het een jaar te laat van start gaan van het Argonautproject. Verder ondersteunt zij de vragen van diverse fracties naar de monitoring, evaluatie en resultaatmeting van de diverse projecten. Het onderwerp betreffende wonen heeft voor haar twee componenten, namelijk dat wat in het stuk staat over creatieve ideeën, maar ook dat de provincie in contacten met gemeenten de boodschap meekrijgt dat er aanspraak wordt gedaan op de pot voor knelpunten voornamelijk ten behoeve van het wonen voor ouderen. De gedachtevorming van de gedeputeerde over welke partij daarvoor verantwoordelijk moet worden gehouden, komt haar niet vreemd voor.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het Argonautproject inderdaad een jaar later van start is gegaan. Dat had als reden dat allereerst geïnventariseerd moest worden wie er aan mee kon en wilde doen. Daarover diende in het team te worden gesproken en dat heeft langer geduurd dan vooraf werd gedacht.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat het prettig was geweest als de commissie daarvan op de hoogte was gesteld.

De VOORZITTER concludeert dat alle fracties unaniem een positief advies met betrekking tot dit statenstuk uitbrengen aan het college, zodat het als A-stuk in de vergadering van de staten kan worden behandeld.

(De voorzitter schorst de vergadering van 10.25 uur tot 10.40 uur.)

9. Statenuk 946, Ondersteuningsstructuur Drentse vrouwenorganisaties

Mevrouw SMITH is het ermee eens dat versnippering en beperkte beschikbaarheid van de ondersteuningsmogelijkheden knelpunten zijn. Die knelpunten worden op de manier zoals neergelegd in dit voorstel opgeheven door de ondersteuning in zijn geheel bij ENOVA onder te brengen. Dit wordt temeer gedaan omdat er in het huidige personeelsbestand van ENOVA geen belemmeringen kunnen worden gevonden om dit uit te voeren. Ook de manier waarop de ondersteuningsfunctie wordt ingevuld beoordeelt zij positief. In het stuk staat dat ENOVA drie allochtonevrouwenorganisaties ondersteunt en verderop staat een typefout, namelijk dat het er vier zijn. Wellicht dat dat nog veranderd kan worden?

Mevrouw SCHIPPER begint met een hartenkreet. Zij heeft niet paraat hoe lang de provincie al subsidie verstrekt aan vrouwenemancipatie, maar er zou eigenlijk wel effect van al dat geld mogen worden verwacht. Het gaat nog steeds voor een groot gedeelte om dezelfde thema's, namelijk vrouwen in besturen, het verdelen van arbeid en zorgtaken. Wie is er nu zo hardleers? Zijn dat de mannen of vrouwen? Anderzijds lijkt het alsof alleen vrouwenorganisaties zich druk maken over onderwerpen als de multiculturele samenleving en het verdelen van arbeid en zorg. Zij is het in principe wel eens met dit stuk. Het onderbrengen van de steunfunctie bij ENOVA is conform de emancipatienota en het Centrum voor Arbeid en Beleid(CAB)-rapport waar het gaat om het ondersteunen van vrijwilligers. Wel heeft zij een aantal zorgpunten. In de opsomming van vrouwenorganisaties zitten hele grote verschillen als het gaat om de achterban en de hoogte van de huidige subsidiëring. Met die punten dient ENOVA in het opstellen van het beleidsprogramma rekening te houden. Het gaat haar te ver om te spreken over het oormerken van gelden, maar het maatschappelijk draagvlak van die organisaties is sterk uiteenlopend en zal toch op de een of andere manier zichtbaar moeten worden. De VVD-fractie heeft bij de start van de herijkingsoperatie gepleit voor inzicht in de overlap van subsidiëring als het gaat

om activiteiten voor allochtonevrouwengroepen of allochtone groeperingen. Toen hielden zich IVOM, STAMM, ENOVA en nog andere organisaties hiermee bezig. Het CAB-rapport bevestigde haar vermoeden. Zij realiseert zich heel goed dat het juridisch moeilijk is om lopende een budgetperiode de hoogte van subsidies te veranderen, maar zij vindt dat de overlap door deze ondersteuningsvorm zonder meer voorkomen kan worden. Zij is dan ook van oordeel dat bij de start van de volgende budgetperiode de hoogte van de financiering bespreekbaar moet zijn. Zij betreurt het dat er geen verslag is gemaakt van de bijeenkomst van 24 april 2002, zodat zij zelf kan oordelen of er is ingestemd door de verschillende vrouwenorganisaties en hoe de aard van die instemming was. Verder vraagt zij het college haar te zijner tijd te informeren over de beleidsuitgangspunten, waarvan zij heeft begrepen dat die niet meer ter goedkeuring komen voor te liggen. Zij stelt het op prijs als zij daarover in ieder geval geïnformeerd wordt in het najaar.

De heer IETSWAART stemt in met dit voorstel. Hij vraagt of nogmaals bevestigd kan worden dat de vrouwenorganisaties dit voorstel ook ondersteunen.

Mevrouw WESTERKAMP heeft begrepen dat het in het verleden nogal moeilijk was om over dit punt overeenstemming te bereiken. Gelukkig dat die overeenstemming er nu is. Dat het geheel financieel budgettair neutraal kan verlopen is een belangrijk uitgangspunt, alsmede dat er een ondersteuningsplan zal worden gemaakt en er na een jaar evaluatie plaatsvindt. Evenals de VVD-fractie merkt zij op dat er nadrukkelijk rekening mee moet worden gehouden dat de vrouwenorganisaties verschillende identiteiten hebben, waar de consulent goed op moet kunnen inspringen. Dit dient ook in het werkplan duidelijk naar voren te komen. Zij verwacht dan ook dat daaraan in het werkplan nadrukkelijk aandacht zal worden besteed. Bij de financiële ondersteuning dient ook nadrukkelijk te worden gekeken naar de verschillende posities van de vrouwenorganisaties. Zij stelt zich daarbij voor dat er ook een vergoeding wordt gevraagd voor afname van diensten, waarbij rekening moet worden gehouden met de financiële positie van vrouwenorganisaties. Ook het ondersteuningsplan en het evaluatierapport

dienen ter kennisgeving aan de statencommissie te worden gezonden, zodat deze kunnen worden geagendeerd.

De heer NIEMEIJER heeft wel eens van vrouwenorganisaties gehoord, maar had er geen flauw vermoeden van dat er in Drenthe zoveel van dergelijke organisaties zijn. Zijn fractie is een leergierige fractie en hij is dan ook naarstig op zoek gegaan of, en zo ja waarmee, deze organisaties creatief bezig waren. Voorwaar is dit aantal niet gering. Hij constateert dat sinds Aletta Jacobs er voor de vrouwen veel is bereikt. In Drenthe zijn 18 vrouwenorganisaties met 18.000 leden actief. Alleen zet zijn fractie wel enige vraagtekens hierbij. Bij de genoemde organisaties viel hem het CDA-vrouwenberaad op. Het is goed dat dit vrouwenberaad er is, ook gezien de jongste uitslag van de Tweede-Kamerverkiezingen. Hij vraagt zich echter af of voor een dergelijke politieke organisatie provinciale subsidie beschikbaar moet worden gesteld. Immers, er zijn nogal wat politieke stromingen waarin vrouwen actief zijn die niet in een of ander beraad zitten. Begeeft de provincie zich dan niet op glad ijs om aan dergelijke groepen subsidie te verstrekken? ENOVA heeft zo zijn eigen stempel. Hoe verhoudt zich dat met de diverse clubs? De Stichting Ondernemende Vrouwen komt hierin ook voor.

Mevrouw CEELLEN vindt dat de heer Niemeijer op een nogal akelige en badinerende toon spreekt over vrouwenorganisaties. De 18 door de heer Niemeijer genoemde organisaties hebben vanuit hun eigen identiteit veel gedaan in de Drentse Vrouwenraad. De heer Niemeijer zou eerst eens wat historisch onderzoek moeten verrichten teneinde te kijken wat die organisaties allemaal wel of niet hebben gedaan. Het gaat bovendien om 30.000 tot 40.000 vrouwen in Drenthe.

De heer NIEMEIJER is het niet eens met de opmerking dat hij een badinerende toon aanslaat. Hij geeft enkel aan hoe hij over deze materie denkt. Van de Stichting Ondernemende Vrouwen denkt hij dat deze organisatie bestaat uit vrouwen die vast en zeker zelf hun contributie wel kunnen betalen.

Mevrouw BRINK merkt op dat de door de heer Niemeijer genoemde organisaties niet alle gesubsidieerd zullen worden door de provincie. Er zijn

maar vier organisaties die door de provincie worden gesubsidieerd, te weten de plattelandsvrouwen, de Nederlandse Vereniging van Huisvrouwen, de Christelijke plattelandsvrouwen en de Drentse Vrouwenraad. Verder worden in dit stuk gewoon de vrouwenorganisaties in Drenthe opgesomd.

De heer NIEMEIJER merkt op dat ook in dit stuk termen als "allochtoon" en "autochtoon" niet van de lucht zijn. Zijn partij is er niet op tegen dat allochtonen integreren in de Nederlandse samenleving, maar als er nu altijd en eeuwig over ouderen zou worden gesproken in diverse stukken, dan zouden die stukken ook wat eentonig worden. In die zin bestaat het taalgebruik ook in dit stuk uit grotendeels ingesleten clichés. Met andere woorden: Mag het een onsje minder zijn? Samenwerking, afstemming en ondersteuning mogen niet leiden tot bevoogding, want dan wordt het doel voorbijgeschoten. ENOVA is bedoeld als ondersteuning van die organisaties. Hij twijfelt of ENOVA de taken wel zo zal uitvoeren zoals in dit stuk is aangegeven en hij is blij dat er jaarlijks een plan voor de ondersteuning van vrouwenorganisaties aan de provincie wordt voorgelegd. Het een en ander zal kritisch worden gevolgd en wat hem betreft mag het dus een B-stuk blijven.

Mevrouw CEELLEN vindt het erg vervelend de inbreng van vorige spreker te hebben moeten aanhoren. In de Beleidsnotitie emancipatie van 1999 is er zeer op gehamerd de ondersteuning van vrouwenorganisaties samen onder één dak te brengen. Het idee zoals dat in het voorliggende stuk wordt neergelegd is dus heel goed. Op grond van de argumenten die neergelegd zijn in dit stuk, denkt zij dat ENOVA de aangewezen organisatie is om vrouwenorganisaties te ondersteunen. ENOVA heeft immers de expertise daartoe, hetgeen al is aangegeven in het STAMM-onderzoek. In het verleden is de vorige gedeputeerde, mevrouw Edelenbosch, dan ook al bezig geweest om deze groeperingen samen te brengen, maar dat had tijd nodig. Dat is gelukkig nu allemaal goed op de rit gekomen, iedereen heeft ingezien dat elkaars ondersteuning en expertise kan worden gebruikt met behoud van eigen identiteit. Dit is een uitstekend stuk. Het laatste punt 1.7. gaat over het betrekken van de allochtonevrouwennetwerken bij het provinciale emancipatiebeleid. Sinds het CAB-rapport hangt in de lucht dat alles

waaraan een multicultureel luchtje hangt, naar Scala zou moeten. Het gaat hier echter over alle soorten van vrouwenorganisaties die qua ondersteuning onder één dak gebracht gaan worden. Dat geldt ook voor de multiculturele vrouwenorganisaties en dus hoeft dit niet per se naar Scala. ENOVA heeft ook aangegeven dat de wisselwerking en samenwerking met multiculturele vrouwenorganisaties al bestaan en duidelijk is dat ENOVA niet alleen maar de drie genoemde vrouwenorganisaties ondersteunt, maar ook projecten betreffende arbeid en allochtone vrouwen. Er moet naar worden gestreefd om alle vrouwenorganisaties onder de paraplu van ENOVA te brengen.

Mevrouw SCHIPPER vraagt of het niet zo zou moeten zijn dat de integratie van allochtone vrouwen in een samenleving bestaand uit mannen en vrouwen zou moeten plaatsvinden, en niet alleen integratie in een vrouwenmaatschappij.

Mevrouw CEELEN antwoordt dat zij het daarmee eens is, maar gezien de identiteit van de doelgroep van allochtone vrouwen zijn er nog heel veel dingen die zij absoluut nog niet samen met mannen doen. Dat moet voorlopig worden gerespecteerd. De overgang begint wel langzaam te komen, maar zij onderschrijft dat de integratie zowel van de kant van de Nederlandse samenleving als van de kant van allochtonen in het algemeen, en allochtone vrouwen in het bijzonder, moet komen.

Mevrouw KEMPE begrijpt uit dit stuk dat vrouwenorganisaties zelf akkoord gaan met deze ondersteuningsstructuur. Gaan alle vrouwenorganisaties ook daadwerkelijk gebruikmaken van de diensten van ENOVA? Te lezen is dat er op 24 april 2002 een startbijeenkomst is geweest. Zij hoort graag of daarvan al een verslag is gemaakt. Het is vreemd dat dit verslag er nog niet is. Tevens is het vreemd dat er al een startbijeenkomst heeft plaatsgevonden alvorens het voorliggende stuk was besproken in deze commissie. Voor ENOVA is dit een forse uitbreiding van taken. Kan dit wel allemaal worden gerealiseerd met het huidige over te hevelen budget? Het is een goede zaak dat het college nadrukkelijk stelt dat het niet de bedoeling is vrouwenorganisaties samen te voegen en dat het belangrijk is dat eigen zelfstan-

digheid en identiteit gewaarborgd blijven. Het is ook aan de organisaties zelf om daar invulling aan te geven. Samenwerking is prima en zij hoopt dat de organisaties wel achter hun eigen gedachtegoed blijven staan. Een ondersteuningsplan wordt voorgelegd aan de provincie. Wordt hier slechts het college bedoeld of ook de staten? De pilot van het Ministerie van VWS met betrekking tot vrijwilligerswerk heeft als doelstelling ook het opzetten van een kennis- en ondersteuningsnetwerk voor vrijwilligers. Zij is benieuwd of de resultaten van dat onderzoek gevolgen krijgen voor deze ondersteuningsfunctie. Zij neemt aan dat de statencommissie dat ook nog te horen krijgt. Een evaluatie van de nieuwe structuur na één jaar is een prima zaak. Misschien is het vervaardigen van een dergelijke evaluatie een goede opdracht voor het nieuwe onderzoeksbureau?

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vraagt waarom geen onafhankelijk onderzoeksbureau is ingeschakeld om naar dit onderwerp onderzoek te doen. Zowel de adviseur van de Nederlandse Plattelandsvrouwen en de Christelijke Plattelandsvrouwen gaan niet over naar ENOVA. Is het zo dat ENOVA dan wel voldoende expertise in huis heeft om de ondersteuning van die twee organisaties te verrichten? ENOVA heeft zich altijd op het vlak van de vrouwenemancipatie bewogen. Is het nu de bedoeling dat de plattelandsvrouwen naar het model van ENOVA zullen worden geëmancipeerd? Spreekster denkt dat plattelandsvrouwen wel eens heel andere ideeën kunnen hebben over hoe mannen en vrouwen met elkaar moeten omgaan, als ENOVA. Spreekster heeft destijds deelgenomen aan een werkbezoek aan ENOVA en toen werd heel duidelijk dat ENOVA zoekende was naar hoe de functies en taken van ENOVA inhoud en vorm moesten gaan krijgen. Is dit nu een uitwerking ervan? Betekent onderbrengen van de subsidie voor plattelandsvrouwen bij ENOVA dat een deel van de subsidie nu naar het allochtone vrouwenwerk gaat of komt dit ten goede aan de plattelandsvrouwen? Is het niet vreemd om eerst subsidies in te trekken en daarna pas een bijeenkomst te organiseren waarbij een inventarisatie wordt gemaakt van de behoefte aan ondersteuning bij alle vrouwenorganisaties? Is het STAMM-onderzoek dan zijn doel niet voorbij geschoten? Hoe weet het college hoe de ondersteuningsfunctie bij ENOVA ingevuld gaat worden?

De heer GAASBEEK merkt op dat de verschillende vrouwenorganisaties soms erg specifiek van karakter zijn. Hoe moet daarmee worden omgegaan als het in een provinciaal beleid wordt gegoten?

Mevrouw Ceelen heeft al aangegeven wat het beleid is, maar daar is wel wat spanning mogelijk. Zijn alle mogelijke betrokkenen geraadpleegd en zijn zij akkoord gegaan? Hierbij dienen ook de organisaties van allochtone vrouwen te worden besproken.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de subsidies aan de individuele vrouwenorganisaties gestopt worden. ENOVA doet dus niet dat wat de plattelandsvrouwen doen, want het gaat slechts om de samenvoeging van de administratieve ondersteuning. Dat heeft het college reeds ingezet in de vorige statenperiode met drie organisaties die toen al werden gesubsidieerd. Het is dus nu zo dat administratieve taken van de genoemde organisaties bij ENOVA zullen worden ondergebracht. De drie organisaties houden dus hun eigen identiteit. De administrateur van de plattelandsvrouwen en de coördinator van de Christelijke Plattelandsvrouwen nemen per 31 december 2003 afscheid en die taken zullen worden overgenomen door ENOVA. Na een jaar wordt er dus geëvalueerd, maar ENOVA bemoeit zich absoluut niet met identiteit en zelfstandigheid van de overige organisaties. De administratieve ondersteuning is bij ENOVA neergelegd omdat dat nu juist het instituut is dat met veel van deze organisaties werkt. Voorts zat er iets bij STAMM dat ook is overgegaan naar ENOVA, dus er bestaat geen overlap meer op het gebied van administratie en financiën. Op 24 april 2002 is er een bijeenkomst geweest. Spreekster was toen ziek, maar het verslag van die bijeenkomst is net klaar. Dat krijgt de commissie opgestuurd en eenieder was zeer content over deze manier van samenwerken. Uit die bijeenkomst moet dan ook synergie voortkomen. De vrouwenorganisaties hebben er zelf ook veel belang bij, want diverse vrouwenorganisaties doen soms dezelfde zaken met een eigen maatschappelijke achterban, maar de organisaties willen op dat terrein best meer samenwerken.

Mevrouw KEMPE merkt op dat er in de beleidsbrief staat dat er inhoudelijk en beleidsmatig wordt samengewerkt binnen ENOVA. Dat brengt spreekster nogal in verwarring.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de coördinator en ondersteuner van de plattelandsvrouwen en de Christelijke Plattelandsvrouwen vaak een gebrek aan tijd hadden. Daar wordt over gesproken maar dat betekent niet dat ENOVA zich gaat bemoeien met de identiteit van de organisaties. Dat is namelijk helemaal aan de organisaties zelf, die een eigen bestuur en identiteit hebben.

Mevrouw CEELEN merkt op dat zij niet uit het stuk heeft gehaald dat er alleen financieel en administratief binnen ENOVA wordt samengewerkt. Dat lijkt spreekster ook niet de bedoeling. Het gaat er juist om dat organisaties elkaars bestaande expertise met behoud van identiteit via ENOVA zullen uitwisselen. De organisaties willen dus best graag bij andere organisaties wat halen en dat beperkt zich niet tot het financieel-administratieve vlak. Dit heeft zij althans begrepen uit het stuk.

Mevrouw KEMPE geeft aan dat er dan een groot risico is dat organisaties zich gaan bemoeien met elkaars beleid, dat tenslotte is ingegeven vanuit de eigen identiteit.

Mevrouw BRINK merkt op dat deze zin in het stuk dient te worden aangepast, want het gaat vooral om financieel-administratieve ondersteuning door ENOVA en niet om beleidsinhoudelijke ondersteuning. De desbetreffende formulering zal in het stuk dus worden nagezien, want teksten mogen niet voor meerdere uitleg vatbaar zijn. Uit het verslag van 24 april 2002 zal blijken dat alle vrouwenorganisaties die op deze dag aanwezig waren akkoord zijn met het onderbrengen van financieel-administratieve taken bij ENOVA. ENOVA kan het aan en spreekster gaat er dan ook van uit dat het goed geregeld wordt. De subsidie die aan de drie organisaties gegeven zal worden gaat over naar ENOVA. De ondersteuning en het werken met vrouwenorganisaties is namelijk van oudsher de expertise van ENOVA.

Hoewel het onderzoeksbureau voor van alles en nog wat kan worden ingeschakeld is spreekster erg praktisch, want een dergelijk onderzoek kost geld. Als de vrouwenorganisaties om de tafel zitten en er is geïnventariseerd wat daar aan de hand is, is de inschakeling van een onderzoeksbureau niet nodig. Indien er later problemen blijken te zijn, kan altijd het onderzoeksbureau nog worden ingeschakeld. In dit geval wordt er volledig vraaggestuurd gewerkt. Al de organisaties zijn

namelijk op 24 april 2002 om de tafel gegaan en daar is dit uitgekomen.

De heer IETSWAART verbaast zich erover dat het verslag van de bijeenkomst op 24 april 2002 nog steeds niet is rondgestuurd. Het is nu 29 mei 2002, dus het was handiger geweest als het verslag nu reeds ter tafel had gelegen. Dat had desnoods per e-mail kunnen worden verzonden. Als het zoals de gedeputeerde heeft toegezegd nog deze week voor de statenvergadering wordt verstuurd, dan is dat gewoon te laat.

Mevrouw CEELLEN vraagt de OPD waarom dit stuk een B-stuk moet blijven.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op dat zij de informatie die de gedeputeerde heeft verstrekt eerst wil bespreken in de eigen fractie. Er is nog een aantal vraagpunten over en die wil zij in haar fractie bespreken op het moment dat ook het verslag van de bijeenkomst van 24 april 2002 binnen is.

De VOORZITTER concludeert onder verwijzing naar de reactie van een aantal partijen met betrekking tot het ontbrekende verslag van de bijeenkomst van 24 april 2002 en nadere bespreking van de zojuist door de gedeputeerde verstrekte informatie in de eigen fractie(s), dat dit stuk voorsnog als B-stuk aan de orde zal komen in de vergadering van de staten.

10. Statenstuk 948, Stimuleringsregeling topamateursportevenementen

De heer BOMHOF merkt op dat vorig jaar bij verlening van de subsidie voor de breedtesport, de VVD-fractie een aanvullend Sportevenementenfonds wenste in te stellen voor topamateurverenigingen. Dit VVD-item is gehonoreerd en daar is hij blij mee. Het doel hiervan was het stimuleren van sportevenementen met een voorbeeldfunctie voor hen die niet sporten en dat juist wel zouden moeten gaan doen. Deze regeling voorziet daarin en dicht tevens de kloof tussen de breedtesportsubsidie en het al bestaande krediet Sportstimulering. Toch is er een ongewenste overlap vindt de VVD-fractie, omdat bij deze regeling prioriteit wordt gegeven aan dezelfde doelgroepen als bij de breedtesport, te weten jongeren, ouderen, allochtonen en gehandicapten. Dat wil de VVD-fractie

niet, omdat deze subsidieregeling anders een verlengstuk zou worden van de breedtesportregeling. Evenementen moeten dus alleen maar beoordeeld worden op basis van uitstraling en voorbeeldfunctie, ongeacht de doelgroep. Artikel 2.2 van de verordening dient naar zijn mening dan ook te vervallen. De VVD-fractie wil dat met de situatie dat het gehele jaarbudget in uitzonderlijke gevallen wordt uitgegeven aan één evenement, uiterst terughoudend wordt omgegaan. De mogelijkheid om in bijzondere gevallen meer subsidie te geven dan de € 7.500,- vindt hij weliswaar wenselijk, maar dat mag niet betekenen dat het normaal is dat in één keer het gehele budget worden uitgegeven aan één evenement. Tevens moet de discussie over datgene wat een uitzonderlijk en bijzonder geval is, worden vermeden. Blijft er een bepaald jaar geld over, dan is dat geen probleem want dan kan dat worden overgeheveld naar het volgende jaar. Het geld wordt dus gewoon gespaard, dus naar de mening van de VVD-fractie is ook artikel 3.4 van de verordening overbodig en zou daarmee moeten komen te vervallen. In artikel 6, lid 1, wordt de termijn voor het indienen van een aanvraag genoemd. Hij vraagt de nodige soepelheid van het college als aanvragen te laat worden ingediend. Zoals het nu luidt dient de aanvraag voor 1 oktober te worden ingediend voor het jaar daarna. Hij vindt dat dit geen fatale termijn moet worden en benadrukt dat per geval bekeken moet worden of het redelijk is een aanvraag alsnog te beoordelen. De tweede opmerking betreft het oordeel van de sportwethouders die over dit onderwerp hebben vergaderd op 22 mei 2002. Kan het college daar informatie over geven?

De heer GAASBEEK heeft met dit statenstuk iets meer affectie dan met het vorige stuk. Hij heeft veel waardering voor deze aanpak, maar vraagt het college er rekening mee te houden dat de grenzen tussen beroepssport en topamateursport heel smal zijn en in dit opzicht ook tot verwarring kunnen leiden. De stimulans om aan een bepaalde sport te doen zal hiermee groter worden, zo wordt gesteld. Dat is wellicht wat overdreven, want als er op een bepaald terrein in de beroepssport iets wordt bereikt is dat ook een stimulans voor deelname aan de desbetreffende amateursport. Is de regeling nu tot 2004 structureel? Een hot item is voor spreker dat scholen die internationale sportuitwisselingen hebben er ook bij betrokken moeten worden, want er zitten heel veel

facetten in van groepen die moeilijk geld voor bepaalde activiteiten kunnen krijgen. Hij besluit met de kanttekening dat er enige soepelheid dient te worden betracht bij het overschrijden van de aanvraagtermijn van 1 oktober. Immers, niet duidelijk is of in oktober al het gehele scala van in het volgend jaar te organiseren sportactiviteiten kan worden voorzien.

De heer VANDER SCHOOT sluit zich aan bij de woorden van de heer Bomhof, met als aanvulling dat hij helderheid in het stuk wil zien betreffende de effectrapportage.

Mevrouw SMITH merkt op dat er een bijeenkomst heeft plaatsgevonden tussen de fractiespecialisten op het terrein van sport. Daarom kan zij nu kort zijn. Zij vraagt zich wel af hoe de evaluatie eruit zal zien. Niet-sporters, en met name jongeren, gehandicapten, ouderen en allochtonen moeten gaan sporten. Zij vraagt de gedeputeerde hoe dat te meten is en hoe dat gemeten gaat worden. Verder gaat zij akkoord met de artikelen in de stimuleringsregeling, mits duidelijk is dat het gaat om topamateurevenementen, met de nadruk op het woord "amateur". Zij ziet met belangstelling het eerste jaarlijkse verslag van het college tegevoet.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN stemt in met deze regeling als stimuleringsregeling voor evenementen en niet voor individuele sporters. Wel geeft zij nadrukkelijk aan dat het zeker niet aan topsporters tegemoet moet komen, want die kunnen dat zelf wel betalen. Het moeten dus amateursportevenementen zijn.

De heer WENDT gaat akkoord met dit stuk. Het is een goede zaak om op deze manier het sporten te stimuleren en te promoten. Daarbij is de afhankelijkheid van vrijwilligers groot. De enige vraag die hij had heeft hij met betrekking tot artikel 3, dat voor hem een leeg artikel is. In dat artikel staat dat in bijzondere gevallen de bijdrage hoger wordt dan € 7500,- en in uitzonderlijke gevallen kan het hele budget aan één evenement worden besteed. Wie weet dient zich op die manier elk jaar wel een uitzonderlijk geval aan. Hij vraagt zich dan ook af of de punten 3 en 4 wel moeten blijven staan.

De heer ZOMER merkt op dat in dit stuk een aantal elementen zit die nadere aandacht vragen.

Dit is opnieuw een regeling ter stimulering van sportbeoefening door sportbeoefening. Breedtesport moet worden gestimuleerd door topsportevenementen te gaan subsidiëren. Bij de behandeling van de Nota breedtesport heeft de heer Bomhof geopteerd voor het idoeffect. Topsportevenementen worden gesubsidieerd om mensen aan de basis te stimuleren dezelfde sport te bedrijven. De heer Bomhof komt daar nu op terug door aan te geven dat de stimulering van de breedtesport niet zozeer van belang is, als de topamateursport maar gesubsidieerd wordt. Dat maakt het voor spreker niet duidelijker. Zoals het stuk nu voorligt gaat het duidelijk om breedtesportstimulering door middel van topsport en daar moet dan ook de meting plaatsvinden. De vraag is hoe dat effect kan worden gemeten. Hoe kan nu worden gemeten dat meer mensen aan sport zijn gaan doen ten opzichte van de situatie waarin de topamateursportevenementen niet worden gesubsidieerd? Spreker begrijpt van de VVD-fractie dat een dergelijke meting helemaal niet aan de orde is. De provincie zou evenementen moeten subsidiëren die een landelijke en zelfs internationale uitstraling hebben. Echter, het dient effect te hebben op de sportbeoefening in de provincie, dus hij vraagt zich af of die sportevenementen niet juist een regionale uitstraling moeten hebben zodat personen in Drenthe gaan sporten. Met betrekking tot de subsidieverordening merkt hij op dat het gaat om topamateursportevenementen. Heeft de provincie goed voor ogen wat sport is in relatie tot de gewenste uitstraling? Zo wordt in Eext altijd een beddenrace georganiseerd, waar de top van de beddenracerij aan de start verschijnt en vindt in Hollandscheveld het wereldkampioenschap "kopjeduikelen" plaats. Is dit topamateursport? Dergelijke evenementen kunnen wel degelijk landelijke uitstraling hebben. Kunnen organisaties die inmiddels bewezen hebben op eigen kracht topsportevenementen te kunnen organiseren een beroep doen op deze regeling? Of zijn deze verstoken van subsidie? Hij deelt de problemen die de heer Bomhof heeft met artikel 3 van de regeling. Hij vraagt zich ook af waarom in artikel 4 niet alleen staat vermeld wat wel wordt gesubsidieerd, in plaats van datgene te vermelden wat niet wordt gesubsidieerd. De formulering van artikel 4 vindt hij dan ook diffuus. In de Nota festivalbeleid is gekozen om allereerst incidenteel te subsidiëren, waarna altijd nog structureel gesubsidieerd kan worden. Waarom is in dit stuk niet voor die opzet

gekozen? Ook organisatoren van sportevenementen willen wel graag zekerheid.

De heer IETSWAART heeft tijdens de commissievergadering op 21 november 2001 het voorstel van de VVD-fractie ondersteund, zodat een krediet beschikbaar kan worden gesteld uit welke een bijdrage aan topamateursportevenementen kan worden verleend. Deze evenementen dienen een promotionele waarde voor de breedtesport te hebben. Het heeft dus een half jaar geduurd alvorens dit voorstel ter tafel lag. Waarom heeft dat zo lang moeten duren? Het voorliggende stuk voldoet ook niet geheel aan de verlangens van de D66-fractie. Hij vindt dat er bijvoorbeeld te veel administratieve rompslomp in de regeling voorkomt, waaraan de subsidieaanvrager moet voldoen. Het zou wat hem betreft eenvoudiger kunnen. De regeling mag geen beperkingen opleggen in de vorm van prioritaire doelgroepen. Hij ziet ouderen dan ook niet snel deelnemen aan topamateursportevenementen. Spreker dringt net als de heer Zomer tevens aan op een precieze definiëring van topamateursportevenementen. In de regeling staat weliswaar een omschrijving, maar die moet worden gepreciseerd. Verder mist hij ook een exacte omschrijving van datgene wat wordt verstaan onder promotionele waarde. Verder vraagt hij zich af of de regionale uitstraling van evenementen een verbreding van de mogelijkheden zal bieden, naast evenementen die een nationale en internationale uitstraling krijgen. Ook regionale evenementen kunnen stimulerend effect hebben. Voor wat de regeling betreft kan de tekst bij het vierde aandachtstreepje wat hem betreft vervallen. De regeling zelf is te beperkt van aard en hij vindt dat de formulering te veel in de hoek van het welzijn wordt getrokken. Zijn fractie is daar geen voorstander van. Ze moet wat hem betreft een aparte regeling vormen die ook niet hoeft aan te sluiten op de breedtesportregeling. Waarom is er gekozen voor het verlenen van een bijdrage aan de organisatie- en promotiekosten? Dit geeft namelijk nogal wat administratieve rompslomp en stof ter discussie, zo leert de praktijk. Is het verlenen van een bijdrage tot een maximum van € 7.500,- in een door het college aanvaard tekort niet eenvoudiger? Als het vierde aandachtstreepje bij artikel 1 vervalt, kan ook artikel 2, lid 2, komen te vervallen. Artikel 3, lid 3, zou wat hem betreft ook kunnen vervallen, want hij vindt niet dat in bijzondere gevallen een hogere subsidie moet

kunnen worden verleend. Ook artikel 3, lid 4, kan vervallen, want hij is er geen voorstander van om de gehele subsidie aan één evenement te geven. Artikel 4 kan in relatie met artikel 2, lid 2, ook vervallen. Dat beperkt de administratieve rompslomp. De ingediende begroting moet op deze kostensoorten gecontroleerd worden en geen stof tot discussie opleveren. Artikel 5 met betrekking tot het promotie- of communicatieplan kan wat hem betreft ook vervallen daar dit artikel ook veel rompslomp oplevert en de clubs op extra kosten jaagt. Artikel 6, lid 1, gaat over de indieningstermijn. Deze is wat hem betreft wat aan de vroege kant en hij vindt dan ook dat iets nog uiterlijk drie maanden van tevoren moet kunnen worden ingediend. Op een aanvraag in het kader van een vereenvoudigde regeling zou de overheid in principe in twee maanden moeten kunnen reageren. Artikel 6, lid 2, zal hierop dan moeten worden aangepast en artikel 7 dient te bevatten dat binnen een periode van twee maanden na indiening van een aanvraag, de schriftelijke beslissing zou moeten kunnen worden gegeven. Hij geeft dit wijzigingsvoorstel mee aan de gedeputeerde. Met het voorstel om de kosten uit onvoorzien te financieren stemt hij in en ook als er geld overblijft moet dat overgeheveld worden.

De heer PRINSEN merkt op dat in dezelfde vergadering als waarin de VVD-fractie met het voorstel voor een topamateursportregeling kwam, de PvdA een soortgelijk idee had. Het idee om topamateursportevenementen financieel te ondersteunen komt met name voort uit de gedachte dat aansprekende evenementen een aanzuigende werking kunnen hebben op de doelgroep die vooral geënthousiasmeerd moet gaan worden om te gaan sporten. Desondanks wil hij van dit krediet geen verlengde maken van de sportnota. Het voorstel moet dus verdergaan dan het bereiken van de groep niet-sporters. Het gaat er ook om dat er juist iets wordt gedaan voor de groep die het goed gaat. In de bijlage is artikel 2.2 overbodig omdat in artikel 2.1 al wordt ingegaan op de brede uitstraling van de amateurtopsportevenementen en het stimulerende effect daarvan. Verder is dit wat spreker betreft een uitstekend voorstel.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de discussie aanvankelijk ging over topamateursport en dat zou naar het gevoel van spreekster een voorbeeldfunctie moeten hebben voor niet-sporters. Het

was de bedoeling om mensen enthousiast te maken te gaan bewegen. Het is zeker niet de bedoeling geweest om mensen tot het bedrijven van topsport aan te zetten. Uit dit stuk moet dat ook naar voren komen. Er behoeven dan ook geen nationale topsportevenementen naar Drenthe te worden gehaald met dit doel en de toevoeging dat de te subsidiëren evenementen een regionale uitstraling moeten hebben vindt zij een hele goede. In principe gaat het er haar om om mensen die niet sporten aan het sporten te krijgen. De doelgroepen die bij de breedtesport zijn genoemd zijn doelgroepen waar de staten zich toen in meerderheid in konden vinden en zij vindt dan ook dat ook bij dit voorstel de prioriteit bij deze doelgroepen voor ogen moet worden gehouden. Dat betekent niet dat dit project zeer zeker ook een uitstraling zal hebben naar degenen die niet direct tot de doelgroep behoren. Spreekster hoopt dat er heel veel aanvragen zullen komen en in 2004 zal er worden geëvalueerd. Het is nu wat prematuur om de bij de breedtesport genoemde doelgroepen nu al los te laten.

De heer PRINSEN merkt op dat het niet zijn bedoeling is de doelgroepen los te laten, maar in artikel 2.2 worden dwarsverbanden gelegd met andere beleidsterreinen, zoals onderwijs, zorg en welzijn. Dat gaat hem wat te ver want het gaat hem erom dat er goede aansprekende evenementen in Drenthe worden gehouden die natuurlijk een aanzuigende werking moeten hebben op de doelgroepen zoals die zijn genoemd in de breedtesportnota. Deze nota wil hij een klein beetje loslaten en zich richten op aansprekende evenementen. De doelgroepen moeten daarbij wel worden bereikt.

De heer BOMHOF ondersteunt dit volledig. In de praktijk zullen ook vaak personen die tot de doelgroepen behoren in sportevenementen participeren. Het is wel zo dat dit een apart fonds betreft en het moet geen verlengstuk zijn van de breedtesportregeling, want dan hadden daar ook wel gelden uit kunnen worden gehaald. Wanneer hier apart geld voor gefourneerd wordt, is het ook los te koppelen van de breedtesport.

De heer PRINSEN stemt hiermee in.

Mevrouw BRINK merkt op dat als de meerderheid vindt dat artikel 2.2 uit de subsidieregeling kan

worden geschrapt, dit moet gebeuren. De VVD-fractie heeft gevraagd naar het oordeel van de sportwethouders. Deze bijeenkomst van sportwethouders heeft geen doorgang gevonden, want er meldden zich een aantal mensen af. Er is wel een nieuwe datum vastgesteld en dan zal dit worden besproken. Het tijdstip van 1 oktober voor welke aanvragen moeten worden ingediend is ingegeven vanuit de ervaringen in het verleden. Dit stuk is uitermate diepgaand besproken met *SportDrenthe* en deze instantie heeft aangegeven dat aan het organiseren van een sportevenement een lange termijn van voorbereiding voorafgaat zodat mensen ruimschoots voor de datum van 1 oktober weten dat zij een bijdrage uit deze regeling willen aanvragen. Spreekster kan niet direct een uitspraak doen over de vraag in hoeverre de datum van 1 oktober als een juridisch fatale termijn dient te worden aangemerkt.

De heer BOMHOF merkt op dat de datum van 1 oktober ook niet uit het stuk hoeft te worden gehaald. Echter, er dient een soort van hardheidsclausule te zijn die mogelijk maakt dat bij een aanvraag die te laat is ingediend, maar die wel goed is onderbouwd en gemotiveerd, de hand over het hart wordt gestreken.

De heer IETSWAART merkt op dat dit soort zaken niet in regelingen valt op te nemen, maar dat de termijn waarbinnen aanvragen moeten worden ingediend wel een juridisch hard gegeven is. Er dient wel helder te worden aangegeven binnen welke termijn een aanvraag moet worden ingediend.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de grens tussen topamateurs en professionals soms heel erg moeilijk te trekken valt. Deze regeling is in zoverre structureel dat deze is vastgesteld voor de jaren tot en met 2004 en in dat jaar zal de regeling worden geëvalueerd. Indien dan blijkt dat het te nauw of te breed is of dat er te weinig aanvragen zijn, moet dat ogenblikkelijk worden gewijzigd. Daar waar het mogelijk is zal het onderwijs erbij worden betrokken. De D66-fractie heeft gevraagd waarom het zo lang geduurd heeft totdat deze regeling er lag. Bij de Productgroep Cultuur en Welzijn is helaas slechts een bepaalde capaciteit aan beleidsambtenaren beschikbaar en daarom heeft de totstandkoming van dit stuk wat langer geduurd dan wellicht wenselijk was. De desbetreffende

ambtenaar werkte bovendien niet 40 uur per week aan deze nota. De promotionele waarde van de te subsidiëren evenementen zit voor spreekster in de beantwoording van de vraag of meer mensen aan sport gaan doen. Het uitvloeisel zou moeten zijn dat veel mensen ertoe worden aangezet om ook te gaan bewegen.

De heer IETSWAART merkt op dat een aanvraag moet worden getoetst aan het feit of deze voldoet aan de omschrijving van promotionele waarde. In de regeling dient die promotionele waarde dan ook te worden gedefinieerd, want anders kan er niet worden getoetst.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de CDA-fractie het verschil aangaf tussen topamateurs en professionals. Spreekster kan zich daarin vinden. Als het gaat om de definitie van sport vindt zij dat veel moeilijker. Zij vindt een beddenrace en "kopjeduikelen" geen sport. Net als in de Sportnota staat volgt de provincie het NOC/NSF in de definitie wat sport is en wat niet. Het college zal over effectmeting spreken met *SportDrenthe* die ook zal meten wat het effect is van deze regeling op de sportbeoefening. Meten is bij dit soort zaken echter een lastig criterium. Hopelijk zullen er bij de evaluatie in 2004 eenduidige instrumenten aanwezig zijn waarmee het effect van deze regeling kan worden gemeten. Als het gaat om artikel 3, lid 4, in de subsidieregeling, heeft deze ook niet direct de prioriteit van spreekster, maar het college wilde zichzelf ook niet beperken. Zo komt in 2003 de Eurochamp eraan en dat zou een groot internationaal evenement kunnen zijn waarvoor het gehele of overgrote deel van het budget beschikbaar kan worden gesteld. Spreekster denkt echter dat dat uit een andere pot gefinancierd moet worden. Tegen het verwijderen van artikel 3, lid 4, uit de regeling heeft zij dus niet eens zoveel bezwaren.

TWEEDE TERMIJN

De heer BOMHOF heeft twee artikelen genoemd die hij graag ingetrokken wil zien. Mag hij ervan uitgaan dat de artikelen 2.2 en 3.4 vervallen?

De heer IETSWAART heeft gevraagd waarom er gesubsidieerd zou moeten worden op kostensoorten en niet op een exploitatietekort. Bij subsidiëring op kostensoorten moet er namelijk altijd worden gecontroleerd of de bijdragen wel reëel

zijn. Hij is blij met de beantwoording van de gedeputeerde dat zij niet tegen een vereenvoudiging van de regeling is.

De heer ZOMER constateert dat de doelgroepen en het beleidseffect zoals die verwoord zijn in de beleidsbrief, nu verlaten gaan worden. Daar heeft hij op zich niet zo'n probleem mee. Tevens is de toezegging gedaan dat een regionale uitstraling van een evenement voldoende wordt geacht. Dat het duidelijk om amateursportevenementen dient te gaan is ook een toezegging van het college. Hij vraagt het college om een aangepaste subsidieregeling op te stellen met inachtneming van de opmerkingen die over de diverse artikelen zijn gemaakt. Indien dat gebeurt gaat hij van harte akkoord met dit stuk.

Mevrouw BRINK geeft aan dat artikel 3.4 in de regeling zal komen te vervallen. Artikel 2.2 zal zij ook laten vallen, aangezien daar de meerderheid van de commissie een voorstander van is. Er zal, voordat de statenvergadering plaatsvindt, een aangepaste stimuleringsregeling komen voor te liggen. In eerste instantie is gekozen voor een subsidiëring op kostensoorten. Indien in 2004 blijkt dat dit anders moet en dat dit vervangen moet worden door subsidiëring op het exploitatietekort, kan dat op dat moment worden meegenomen.

De VOORZITTER concludeert dat gezien de toegezegde wijziging van de subsidieregeling dit stuk als B-stuk in de vergadering van de staten zal worden behandeld, aangezien iedere fractie nog over de wijziging van het stuk moet kunnen oordelen.

11. **Statenstuk 952, Voorjaarsnota 2002 en 3^e wijziging begroting 2002**

Mevrouw SMILDE merkt naar aanleiding van de Voorjaarsnota op dat er € 6 miljoen extra in de reserve kan vloeien. Bij haar kwam het idee op dat er twee knelpunten waren waaraan zij een deel van dat bedrag zou willen besteden. Vorig jaar heeft zij bij de behandeling van het Programma jeugdzorg een opmerking gemaakt over wachtlijsten voor onderzoek en behandeling van kinderen die seksueel mishandeld zijn. Op dat moment was daar geen geld voor. Zij vraagt het college om hieraan eenmalig een mouw te pas-

sen, nu er wel enige financiële armslag is. Voorts waren er destijds enige koren die hun problemen bij de provincie kenbaar hebben gemaakt over hun moeite om behoorlijke begeleiding van orkesten te krijgen bij grote uitvoeringen. Kan het college ook daarnaar kijken om vast te stellen of er een mogelijkheid is om daaraan bij te dragen?

Mevrouw SMITH steunt vooral het voorstel met betrekking tot het versneld wegwerken van de wachtlijsten voor behandeling van kinderen die seksueel mishandeld zijn.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat de VVD-fractie bij de algemene beschouwingen heeft aangegeven de voorstellen die toen werden gedaan voor besteding van het overgebleven geld niet te ondersteunen, daar de VVD-fractie eerst de gehele herstructurering van het welzijnsbeleid in kaart wil hebben gebracht. De VVD-fractie wil immers de budgettaire neutraliteit graag instandhouden. Die houding neemt zij voorlopig ook aan ten aanzien van de voorstellen van het CDA.

De heer VAN DER SCHOOT respecteert weliswaar de wensen van het CDA, maar hij heeft er zelf ook nog wel een paar. Zo wil hij wel geld beschikbaar stellen voor dak- en thuislozen en de arme kant van Drenthe. In die zin moet er eerst een totaalbeeld zijn van datgene wat er aan ruimte is en wat er besteed kan worden.

Mevrouw SMILDE heeft enkel twee knelpunten aan het college willen meegeven en zij wacht met veel belangstelling af waar het college mee komt. Zij wil dit alleen maar hier neerleggen.

Mevrouw SMITH vraagt of allerlei nieuwe initiatieven door de VVD-fractie op dit moment niet worden geaccepteerd uit respect voor de budgettaire neutraliteit waarbinnen de herstructurering van het welzijnsbeleid plaats diende te vinden.

Mevrouw SCHIPPER merkt op erg zorgvuldig te zijn als het gaat om die weging. Het is gemakkelijk om "leuke dingen voor de mensen" te doen en er zijn ook best noden en knelpunten, maar deze moeten worden gewogen. De staten hebben daarnaast de opdracht op zich genomen om de budgettaire neutraliteit te bewaken. Dat is bij de vorige algemene beschouwingen toch wat anders geïnterpreteerd en haar fractie houdt daaraan

vast. Zuinig omgaan met middelen die van de burgers komen is een belangrijk afwegingspunt.

Mevrouw SMITH merkt op dat veel geld beschikbaar wordt gesteld voor wachtgeld- en vertrekregelingen bij het IMD en IVOM. Om hoeveel personen gaat het daarbij?

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat het sociaal plan voor het IVOM volgende week wordt getekend en dat daarna de plaatsingscommissie aan de slag gaat. Dat betekent dat voordat er zicht is op wie er overblijft, dat proces eerst plaatsgevonden moet hebben. De provincie kan alleen maar zorgen dat er garanties zijn, waardoor de provincie niet in de problemen komt. Met de opmerking van de heer Van der Schoot dat er eerst een totaalbeeld dient te zijn alvorens kan worden vastgesteld welke ruimte er nog is, is zij het helemaal eens. Daarvoor krijgen de staten ook de Voorjaarsnota en daarin staat dat er € 6 miljoen aan ruimte is, die wordt toegevoegd aan de algemene reserve. Zij vindt wel dat als er voorstellen worden gedaan die sympathiek zijn en waarvoor een meerderheid is te vinden, er gewoon een wijzigingsvoorstel, een amendement of een motie moet worden aangenomen. Het is aan de staten om daarmee te komen en niet aan het college.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het bij het wachtgeld voor het IMD gaat om één persoon.

Statenstuk 951, Task force onderwijskansen

De heer PRINSEN merkt op dat het ITS/SARDES-onderzoek een aantal verklaringen heeft gegeven voor de onderwijsachterstanden in de provincie Drenthe zoals deze werden aangetoond binnen het Argonautproject. Ook heeft het onderzoek aangetoond op welke gebieden en bij welke leerlingen deze achterstanden met name werden geconstateerd. Er is met name een achterstand geconstateerd op het gebied van taal en rekenen bij 1.25-leerlingen gemeten in de groepen 2, 6 en 8. Meest opvallende oorzaken zijn de relatief lage verwachtingen die leerkrachten hebben over het te bereiken niveau van onderwijs van hun leerlingen en het lage aspiratieniveau dat ouders hebben ten aanzien van de schoolloopbaan van hun kinderen. Het was duidelijk dat het wenselijk was zeer snel actie te ondernemen om deze achterstanden zo spoedig mogelijk weg te werken. Wat

hem aanspreekt in het projectvoorstel is dat er verschillende partijen bij betrokken zullen worden en dat het breder getrokken wordt dan alleen de onderwijsinstellingen. Hij vraagt waarom het bedrijfsleven betrokkene dient te worden bij het terugdringen van onderwijsachterstanden. Volgens spreker is de relatie tussen het bedrijfsleven en het basisonderwijs nihil. Bovendien hoeft het basisonderwijs geenszins bezig te zijn met de personele behoefte van het bedrijfsleven in de toekomst. Het gaat erom het niveau van 1.25-leerlingen op het gebied van taal en rekenen naar een acceptabeler niveau te brengen. Daarbij spelen ouders en leraren een doorslaggevende rol en niet het bedrijfsleven. Verder gaat hij akkoord met dit stuk.

Mevrouw VAN DIJK onderschrijft van harte de doelstellingen zoals die staan genoemd in dit stuk. Bij de bespreking van het voorstel voor het Argonautproject is door haar fractie nadrukkelijk bepleit om met aanvullende maatregelen te komen. In het stuk staat dat met rijks gelden gewerkt kan worden aan verdere kwaliteitsverbetering, dit in aanvulling op het al gestarte Argonautproject. Dit project beslaat echter niet alle scholen in Drenthe, dus aanvulling is nodig. Wat nieuw is en wat de D66-fractie zeer toejuicht is de indringende discussie die gevoerd zal gaan worden over de lage verwachtingen die er alom zijn omtrent schoolloopbanen van Drentse schoolkinderen. Dat hier een nieuw beleid voor ontwikkeld gaat worden en dat dat geld gaat kosten, is haar wel duidelijk. Wel is een bedrag van € 125.000,- niet niks. Zij bepleit ten aanzien van deze doelstelling nogmaals dat ook tijdens de voorbereidingen zo snel mogelijk voorlichting gegeven moet worden over deze nieuwe aanpak. Die voorlichting zou moeten geschieden via de media en juist ook op scholen en niet aan het einde van deze periode in 2004, maar aan het begin ervan. Dit moet gebeuren om een groter draagvlak voor deze aanpak te creëren. Dit heeft de D66-fractie ook bij het Argonautproject bepleit, maar dit leeft nog steeds niet in de Drentse bevolking. Verder is in het stuk weinig aandacht besteed aan het beleidseffect met betrekking tot het bedrijfsleven. De PvdA-fractie vraagt zich kennelijk zelfs af wat het bedrijfsleven hiermee te maken heeft. Juist vanuit het bedrijfsleven dient er druk te worden uitgeoefend om een doorstroming naar hoger onderwijs voor leerlingen mogelijk te maken. Het bedrijfsle-

ven dient hier het belang van te onderkennen, zodat leerlingen meer perspectief krijgen.

De heer PRINSEN merkt op dat het toch om het wegwerken van onderwijsachterstanden gaat.

Mevrouw VAN DIJK antwoordt dat het niet alleen om het wegwerken van achterstanden gaat, maar ook om een mentaliteitsverandering.

De heer PRINSEN merkt op dat wat hem betreft de personele behoefte van het bedrijfsleven daar volledig los van staat.

Mevrouw VAN DIJK merkt op dat als het bedrijfsleven vindt dat het hoogopgeleide mensen nodig heeft, de Drentse jeugd dat perspectief geboden moet worden en jeugdigen dienen te worden gestimuleerd om hoger onderwijs te volgen. De betrokkenheid van het bedrijfsleven vindt zij in het stuk niet duidelijk genoeg terug. Spreekster is er erg benieuwd naar hoe lager opgeleide ouders worden betrokken bij de loopbaan van hun kinderen. Juist de ouders die zich daar normaliter niet zo mee bemoeien dienen te worden uitgenodigd voor gesprekken. De ouders die uit zichzelf al heel erg bezig zijn met die schoolloopbaan, zullen zich echter gepasseerd voelen wanneer anderen zo worden benaderd. Wordt dit probleem per school gezien, of wil iedere school zelf in die aanpak differentiëren? Dat lijkt spreekster een punt dat op discussie zal stuiten. Het bedrag van € 125.000,- is hoog, aangezien het nog enkel om voorbereidingen en inventarisatie gaat. Wanneer hier optimale voorlichting over gegeven gaat worden, zodat ook op feestjes en verjaardagen hierover gepraat gaat worden, ontstaat er hiervoor meer draagvlak en zal de investering die hierin wordt gedaan zeker veel opleveren. Verder is het niet te verwachten dat er op korte termijn een grotere doorstroming naar het vwo zal zijn, want spreekster denkt dat 6 tot 8 jaar nodig is om een hogere doorstroming te zien als effect van deze plannen.

De heer WENDT maakt uit het betoog van mevrouw Van Dijk op dat kinderen die niet doorstromen naar het vwo, maar naar het vbo gaan "achterlijk" zijn. Wat is er nu achterlijk aan als een kind doorstroomt naar het vbo?

Mevrouw VAN DIJK antwoordt dat de provincie Drenthe achterloopt op de rest van de provincies

als het gaat om doorstroming naar het vwo en dat is wat zij met de term "achterlijk" bedoelt. Zij zal nooit zeggen dat kinderen die naar het vbo gaan achterlijk zijn.

Mevrouw SMITH vindt het voorliggende stuk op zich een goed plan, dat een duidelijk project- en stappenplan bevat. In het tijdpad loopt de uitvoeringsfase van mei 2003 tot eind 2003. Zij vindt dit vrij kort in relatie tot het voorbereidingstraject. Is de uitvoeringsfase voldoende om hierna tot verbreding over te gaan? Voor spreekster betekent dit dat in de halfjaarlijkse monitoring weinig uitvoeringsresultaten zitten. Zij hoopt dat hierbij ook de allochtone ouders extra aandacht krijgen. Uit eigen ervaring heeft spreekster ook ervaren dat scholen de kinderen van allochtonen lager inschatten dan de ouders zelf. Wellicht dat daar ook nog eens naar kan worden gekeken. Zij mist in het stuk een begroting en een financieel plan. Er wordt aangegeven dat het gaat om een indicatief bedrag van € 250.000,--, waarvan € 125.000,-- personeelskosten betreft. Spreekster wenst een begroting te zien voor de rest van het bedrag.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op dat als naar aanleiding van het SARDES-rapport een aantal duidelijke problemen gesignaleerd wordt, het erg lang duurt, namelijk tot mei 2003, voordat er eindelijk projecten van start gaan. Betreffende de financiering wordt er alleen al € 125.000,-- gegeven aan STAMM voor overleg, en dan wordt er al helemaal geen geld besteed aan het wegwerken van de leerachterstanden voor de leerlingen. Is het niet beter om de bestaande instellingen op het gebied van onderwijs concrete projecten te laten uitwerken? Deze instellingen hebben er tenslotte de deskundigheid voor in huis. Als het percentage verwijzingen naar het speciaal onderwijs laag is, is het logisch dat de prestatiescore lager is. Eigenlijk is het goed dat de kinderen die eigenlijk speciaal onderwijs zouden moeten krijgen, in het reguliere onderwijs worden gehouden. Dit is toch juist een van de doelstellingen die de laatste jaren is geformuleerd? Het reguliere onderwijs mag daar eigenlijk wel een pluim voor krijgen. De basisscholen krijgen voor deze leerlingen 25% meer geld. Bij allochtone leerlingen met lager opgeleide ouders ligt dit op 90%. Is hier geen sprake van scheefgroei? De extra financiering voor dit soort leerlingen begint pas als het percentage boven de 30 ligt. Hoeveel geld is er nu

eigenlijk beschikbaar voor dit project en is er voldoende geld om alle projecten op te starten? Hoeveel geld voor welke projecten is er beschikbaar? Als laatste merkt zij op dat wel indringende discussies met leerkrachten en ouders gevoerd kunnen worden, maar het is belangrijker dat goed vervolgonderwijs en voldoende gekwalificeerd werk in de omgeving voorhanden is. Het werkt namelijk demotiverend als dat er niet is, aangezien kinderen in dat geval hele reizen moeten maken om hoger onderwijs te volgen of gepast werk te vinden.

De heer VANDER SCHOOT sluit zich in grote lijnen aan bij mevrouw Nieuwenhuizen. Hij krijgt zo langzamerhand moeite met de terminologie die voor dit soort projecten wordt gebezigd. Maandag ging het nog over "gathering stones" en nu gaat het over de "task force". Waar het in wezen om gaat is dat spreker het geen task force vindt. Een task force dient namelijk te gaan over concrete projectvoorstellen en die zijn er niet. Het stuk is hooguit een voorbereiding op het komen tot concrete voorstellen en hij stelt voor de titel van het stuk te wijzigen in "Vorbereiding tot een task force onderwijskansen". Dit klemt te meer nu er in de inleiding wordt gesteld dat statenbreed de wenselijkheid is uitgesproken van de totstandkoming van een brede aanpak van onderwijsachterstanden. Die constatering is op zich juist, maar daar moet ook bij staan dat de wijze waarop de verschillende fracties dat willen doen nogal verschilde. In de onderzoekssfeer werd de activiteit vooral gelegd bij de leerkrachten die weer een nieuwe didactiek zouden moeten hebben, terwijl de klemtoon zou moeten liggen op de vergroting van de betrokkenheid van de ouders bij de schoolloopbaan van de kinderen. Als het wezenlijk om dit laatste gaat, betekent dat dat die betrokkenheid ook feitelijk in het project zou moeten worden weergegeven, alsmede de wijze waarop die betrokkenheid gemeten gaat worden. Kortom, er wordt een bedrag van € 125.000,-- genoemd maar een specificatie of onderbouwing van dat bedrag ontbreekt. Spreker vindt dan ook dat er eerst helderheid dient te komen over de concrete projecten die terzake worden aangepakt en dat mist hij in dit voorstel. Het gaat er dus om of hij € 125.000,-- wil voteren ter voorbereiding van het komen tot concrete projectvoorstellen. Dat wil hij toch nog even in beraad houden.

De heer GAASBEEK merkt op dat er al 25 jaar wordt gewerkt aan het wegwerken van onderwijsachterstanden. De resultaten hiervan zijn nog niet erg verbluffend te noemen. De thuissituatie van leerlingen is erg belangrijk voor hun prestaties op school en hoe het aspiratieniveau van de ouders ten aanzien van hun kinderen kan en moet worden veranderd is hem onduidelijk. Hij heeft er problemen mee dat denigrerend wordt gedaan over de Drentse situatie. In 1985 werd een twintigtal Surinaamse ulo-leerlingen op zijn school toegelaten en daarbij kreeg spreker de aanwijzing dat deze leerlingen twee klassen lager moesten worden ingedeeld. Zo slecht hoeft het echter helemaal niet te zijn. In de toelichting van het stuk staat dat het problematisch is omdat leerlingen samen naar de basisschool willen en er is dan ook een politieke keuze gemaakt om leerlingen met handicaps toe te laten op het reguliere onderwijs, terwijl deze kinderen vroeger in het speciaal onderwijs terecht kwamen. Gaat het college nu een politieke keuze maken om dat weer terug te draaien, want het was juist iets van de socialistische partijen om die keuze te maken. Nu wordt dit als handicap aangevoerd om het voorliggende plan goed uit te kunnen voeren. Verder denkt spreker dat er een overwaardering is van de theoretische vakken, terwijl het volgens hem tijd wordt dat er eens wat meer waardering komt voor de praktische vakken. Het bedrijfsleven geeft in feite ook die signalen af, door aan te geven dat er een schreeuwende behoefte aan vaklieden bestaat. Momenteel is het al zo dat een uur extra bijles beter betaalbaar is dan de loodgieter. Op de basisschool dient dus al duidelijk te zijn dat kinderen die overwegend gericht zijn op de praktische vakken zeker zoveel waard zijn als de kinderen die het alleen van de intellectuele kant moeten hebben. Dat facet wordt ook in de toelichting genoemd en dat benadrukt hij nogmaals.

De heer BOMHOF merkt op dat nut en noodzaak van een vervolg op het Argonautproject voor de VVD-fractie niet ter discussie staan. Het meer betrekken van de thuissituatie bij de voorschoolse voorzieningen en van het bedrijfsleven zijn goede aanvullingen op de binnenschoolse aanpak. Die brede benadering is prima, maar niet op deze bureaucratische manier waarbij het wiel opnieuw dreigt te worden uitgevonden. Zo zijn er al vele gezinsgerichte en voorschoolse programma's met namen als Stap in, Rugzak, Stap rond, Spel aan

huis en dergelijke, landelijk geïnitieerd met cofinanciering door gemeenten. Dat zijn allemaal lokale activiteiten onder verantwoordelijkheid van de gemeenten en dat moet vooral zo blijven. Deze initiatieven en de daar opgedane ervaringen horen bekend te zijn bij de uitvoerende organisaties en deze moeten daarmee aan de slag gaan. Dat betekent het stellen van andere prioriteiten en niet het inbrengen van deze inzet als subsidie naast hetgeen de provincie erbij moet leggen. De zeer algemene en vage doelen bij de verschillende projectfasen stemmen ook niet vrolijk. Bij de binnenschoolse oplossingsrichtingen - zie pagina 9.5.1.-t 2, punten 3 en 4 - is sprake van een overlap met het Argonautproject. Soms ontbreekt ook de logica. Was enerzijds het doel om de band tussen onderwijs en bedrijfsleven te versterken, anderzijds wordt alleen gesproken, over doorstroming naar havo/vwo. Er wordt met geen woord over het beroepsonderwijs gesproken, terwijl het beroepsonderwijs voor veel leerlingen de aangegeven weg zal blijven voor de aansluiting op de arbeidsmarkt. Kortom, het is de VVD-fractie niet duidelijk waarom het komende jaar wordt beraadslaagd en het is onduidelijk waarom dat een jaar moet duren. Verder vraagt hij zich af waarom dat alles € 125.000,- moet kosten. Ook is niet duidelijk hoe de uitgaven zijn gespecificeerd voor elke stap van het stappenplan. Na een jaar zijn er slechts projecten die gereed zijn om uitgevoerd te worden. Het echte werk moet dan nog beginnen. Wordt het dan ook niet tijd dat het Rijk middelen gaat fourneren voor deze achterstandsituatie? Dit was ook bij het Argonautproject punt van discussie. Het is duidelijk dat zijn fractie grote aarzelingen heeft om aan dit projectvoorstel haar steun te verlenen. Voor een definitieve uitspraak wacht hij de reactie van het college af.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat het verkleinen van onderwijsachterstanden en het creëren van kansen voor kinderen in achterstandsituaties een hoge prioriteit heeft. Positief is dat de provincie de regierol op zich heeft genomen om de partijen bij elkaar te brengen die betrokken zijn bij het onderwijs aan deze leerlingen. Deze brede aanpak zorgt voor samenhang tussen verschillende organisaties en projecten op het gebied van kansenonderwijs. Dat is heel positief. Het benutten van talenten van kinderen dient niet alleen theoretisch, maar ook in het meer praktijkgerichte onderwijs hoge prioriteit te krijgen. Het benutten

van kansen betekent niet altijd dat kinderen havo of vwo moeten halen. Zij wacht de halfjaarlijkse rapportage af en vraagt of deze ter kennisgeving aan de commissie kan worden voorgelegd, zodat dit eventueel daar waar nodig weer geagendeerd kan worden. Als aanvulling merkt zij op dat het moet gaan om de te lage verwachting die ouders van hun kinderen hebben en dat opgepast moet worden dat dit niet doorslaat naar te hoge verwachtingen ten aanzien van kinderen in het onderwijs, want dat leidt tot grote problemen.

De heer WENDT merkt op dat de lage scores op begrijpend lezen zorgwekkend zijn, maar dat is zelfs nog bij havo/vwo-leerlingen het geval. Hij heeft een positieve grondhouding ten aanzien van dit statenstuk. Het is echter wel veel geld. Wat zullen de resultaten na een jaar zijn en kan er dan daadwerkelijk in de praktijk mee gewerkt worden? De collega-statenleden hebben goed aangevoeld wat de strekking van zijn vraag in de richting van D66 was. Hij vindt het bij punt 3 niet prettig om te lezen dat het kennelijk alleen maar gaat om verhoogde uitstroom naar vormen van hoger voortgezet onderwijs. Dat kan bovendien in conflict komen met punt 4, te weten de grotere betrokkenheid van het bedrijfsleven bij het onderwijs, want juist het bedrijfsleven schreeuwt de laatste jaren om mensen die praktisch bezig kunnen zijn. Het vmbo is dan ook echt niet minder, maar het is anders en het gaat tenslotte om het tot zijn recht laten komen van talenten van de kinderen. Dat doet niet af aan het idee en de achterliggende gedachte van dit statenstuk, die hij van harte steunt.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het er niet om gaat dat alle kinderen naar havo/vwo kunnen en moeten. Dat is absoluut niet aan de orde. Het gaat er alleen om dat er uit alle kinderen gehaald wordt wat erin zit. De doorstroming naar havo/vwo is echter wel een goede indicatie voor het gemiddelde niveau dat kinderen hebben aan het eind van de basisschool. Het is niet zo dat de provincie heeft bedacht dat het misschien aan onderwijzers of ouders zou liggen, maar het gaat erom dat de provincie een onderzoek heeft geïnitieerd waaruit deze uitkomsten naar voren kwamen. Met die uitkomsten wil het college aan de slag en daarom ligt dit voorstel voor. Het voorstel behelst enkel het bijeenbrengen van partijen die dit soort zaken gaan ontwikkelen en aanpakken en dat is juist met

alle partijen die daar veel expertise bij meebrengen. Het betreft hierbij instellingen zoals STAMM, Onderwijs Voorrangsbureau (OVb) en Schooladvies- en Begeleidingsdienst (SABD). Er is ook geen risico voor overlap, want datgene wat de gemeenten al doen moet gewoon blijven doorgaan. Dit betreft slechts een onderzoek wat er gedaan kan worden om onderwijsachterstanden weg te werken. Als de heer Gaasbeek aangeeft dat hieraan al zoveel jaar wordt gewerkt, neemt spreekster aan dat dit geen waardeoordeel is maar een constatering en dat vindt spreekster net zo triest als de heer Gaasbeek. Het zou spreekster dan ook een lief ding waard zijn als dit geld aan iets anders besteed kon worden, maar helaas is het nog niet zover dat dit geconstateerd kan worden. De provincie gaat het dan ook nu aanpakken met de mensen waar het om gaat en waar de expertise zit. De provincie moet dus niet gaan doemdenken en het idee krijgen dat er al zoveel jaar aan wordt gewerkt zonder dat het zin heeft gehad. De afstemming tussen de verschillende organisaties die zich hiermee bemoeien moet goed zijn en ook hier zal de provincie erop toezien dat er geen overlap plaats zal vinden. Het betreft hier vraaggestuurd werken in optima forma: gekeken wordt waar de problemen in het veld liggen, hoe dat kan worden aangepakt en daarop zal een projectvoorstel worden geformuleerd. Spreekster is het helemaal eens met mevrouw Van Dijk dat het cruciaal is hoe ouders hierbij kunnen worden betrokken en daarvoor dient dan ook maatwerk te worden geleverd. Het is niet zo dat de provincie in het algemeen vindt dat ouders een te laag verwachtingspatroon ten aanzien van hun kinderen hebben, maar dit is wel een objectieve constatering. Zij is het met mevrouw Van Dijk eens dat dit niet onder de tafel moet worden geveegd. Dat betekent niet dat al die kinderen naar het hoger onderwijs moeten, want zij is het geheel eens met de heren Wendt en Gaasbeek, en met mevrouw Westerkamp, dat het onterecht is als een havo/vwo-leerling hoger wordt gesteld dan een vmbo-leerling. Het gaat erom dat kinderen het vervolgonderwijs krijgen dat op dat moment het beste bij hen past en dat er noch een te laag verwachtingspatroon noch een te hoog verwachtingspatroon ten aanzien van die vervolgopleiding wordt gehanteerd. Daarvoor is dit onderzoek verricht en zij hoopt dat dat nu duidelijk over het voetlicht is gekomen. Het bedrijfsleven wordt niet direct bij het primair onderwijs betrokken, maar het doel op

langere termijn is dat er mensen met een wat hogere opleiding uitstromen in de richting van de arbeidsmarkt, daar aan dergelijke mensen in Drenthe het meest behoefte is. Dat heeft te maken met de economische ontwikkelingen in Drenthe op langere termijn. De voorlichting hierover is een heel belangrijk punt en daar doen de organisaties ook van alles aan. De voorlichting wordt heel breed uitgezet en dat sommige scholen niet mee willen doen is wat anders dan dat scholen niet worden bereikt. De scholen zijn wel op de hoogte van het Argonaut-project, maar kiezen kennelijk eerst voor wat anders. Eind 2003 zal gekeken worden hoe het gegaan is, wordt het geëvalueerd en zal gekeken worden of het projectvoorstel moet worden aangepast. Misschien dat dit wat langer gaat duren, aangezien onderzoek en inventarisaties verricht moeten worden en dit vereist maatwerk. Een begroting is er nog niet, want eerst wordt geïnventariseerd welke projecten er uitgevoerd kunnen worden, met hoeveel mensen en wie het gaan uitvoeren. Pas dan valt er meer te zeggen over kosten en komt het allemaal bij de statencommissie terug. De inventarisatie zal worden verricht door STAMM in samenwerking met de bestaande instellingen die goed samenwerken. Het klopt dat juist de scholen in het speciaal onderwijs heel goed werk doen. Hieraan wordt dan ook geen waardeoordeel gehangen, maar er is objectief geconstateerd dat misschien het feit dat meer kinderen weer samen naar school gaan, naast voordelen ook problemen kan opleveren. Om onderwijsachterstanden weg te werken moet er nogal wat worden gedaan en in die zin is het niet snel voldoende. Wel wordt dit in 2004 geëvalueerd en dan zal worden gekeken of en hoe er dan met deze problematiek moet worden omgesprongen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op dat de laatste jaren veel aan schaalvergroting is gedaan en dat goede scholen als Frederiksoord zijn opgeheven. Het is demotiverend voor leerlingen als zij ver moeten reizen om naar de voor hen meest geschikte school te kunnen gaan.

Mevrouw BRINK antwoordt dat alvorens er concrete voorstellen komen voor projecten, eerst de vraag van het veld geïnventariseerd moet worden. Naar aanleiding van de inventarisatie volgen er dus concrete projectvoorstellen.

De heer BOMHOF merkt op dat alles zich in de inventarisatiefase bevindt en dat er in het veld veel ontwikkelingen zijn. De inventarisatietaak behoort echter tot de reguliere taak van de desbetreffende organisaties die hieraan annex zijn en dan vindt hij het bedrag dat hiervoor aan provinciale subsidie wordt ingebracht veel te hoog.

Mevrouw BRINK antwoordt het daarmee niet eens te zijn.

TWEEDE TERMIJN

De heer GAASBEEK merkt op dat het verkeerd is overgekomen als hij in eerste termijn leek te suggereren dat er al 25 jaar lang onderwijsachterstanden zijn. Hij is begonnen met op te merken dat het heel goed is dat dit plan er ligt en dat wellicht over 25 jaar de achterstanden zijn ingelopen.

De heer BOMHOF merkt op dat de antwoorden van de gedeputeerde de aarzelingen van de VVD-fractie niet hebben weggenomen, maar juist hebben doen groeien. Hij neemt dit voorstel dan ook terug naar de fractie en komt er in de statenvergadering op terug.

De VOORZITTER concludeert dat het stuk als B-stuk aan de orde zal komen in de aanstaande statenvergadering. Dit project zal onderhevig zijn aan een halfjaarlijkse monitoring, terwijl de effectmeting pas op langere termijn mogelijk is.

(Mevrouw Brink verlaat de vergadering. De voorzitter schorst de vergadering van 12.36 uur tot 12.42 uur.)

12 Statencommissiestuk van 3 april 2002, kenmerk 13/6.20/2002002954, en brief van gedeputeerde staten van 15 mei 2002, kenmerk 20/Ec/A4/2002004658, Onderzoeksbureau Cultuur, Welzijn en Zorg

De heer PRINSEN wordt geacht vandaag een keuze te maken uit drie modellen voor een interne variant voor het onderzoeksbureau. Het betreft het model waarbij de primaire inhoudelijke verantwoordelijkheid voor de onderzoeksprogrammering en uitvoering daarvan ligt bij het college (GS-model), het model waarbij de onderzoeksfunctie primair een instrument is voor de onder-

steuning van de control- en initiatiefrol van provinciale staten (PS-model) en het model waarbij het onderzoeksbureau zodanig wordt gepositioneerd dat het bureau zo onafhankelijk mogelijk van zowel het college als de staten kan opereren (bestuurscommissiemodel). De voorkeur van spreker gaat uit naar het PS-model, maar dan in een iets andere vorm dan voorgesteld in dit stuk. Hierin wordt voorgesteld de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie (BFE) de werkgeversfunctie te laten vervullen. Volgens de PvdA kan dit in de toekomst problemen gaan opleveren. Het onderzoeksbureau zal in zijn huidige vorm beleidsrelevant onderzoek gaan verrichten op het terrein van CWZ, maar spreker stelt zich voor dat het onderzoeksveld in de toekomst uitgebreid gaat worden naar andere beleidsterreinen. Het zou in dat geval zeer ongelukkig zijn wanneer er onderzoek zou worden gedaan naar het beleid van de provinciale Productgroep Economie, terwijl de werkgever de Statencommissie BFE is. Om die reden stelt hij voor de werkgeversfunctie te laten vervullen door het zogenaamde presidium, of een vergelijkbaar orgaan binnen het dualistische stelsel. Om die reden stelt hij voor om niet de Statencommissie Cultuur en Welzijn op te laten treden als opdrachtgever, maar provinciale staten. De PvdA is van mening dat op deze manier de onafhankelijkheid van het onderzoeksbureau gegarandeerd blijft binnen een interne variant.

De heer VAN HEUKELUM merkt op dat dit stuk bij zijn fractie vragen, verwarring en ergernissen heeft opgeroepen. Op 15 mei 2002 heeft hij een brief van het college gekregen waarin stond dat hij geacht werd vandaag een interne variant te kiezen en toen steeg de irritatie naar grote hoogten. Hij is niet van plan veel over het voorstel te zeggen: het voorstel is namelijk te gek voor woorden. In de statencommissievergadering van 19 september 2001 is in deze commissie unaniem gekozen - wellicht met gezonde tegenzin - voor een extern onderzoeksbureau. Het was toen al duidelijk dat de PvdA liever voor de interne variant had gekozen, terwijl de VVD helemaal niet veel behoefte had aan een bureau en liever onderzoeksvragen uitbesteedt aan bestaande bureaus. In de statenvergadering van 6 februari 2002 heeft het college keurig gereageerd op hetgeen deze commissie wilde, namelijk met een ondernemingsplan voor een extern onderzoeksbureau. Het betreft het inmiddels beruchte statenstuk 911.

Ineens ontstaat de situatie waarin de PvdA een motie indient om het college onderzoek te laten doen naar de interne variant en daarmee terugkomt op het besluit van de statencommissie. Spreker heeft daartegen toen al de nodige bezwaren geuit. Vervolgens heeft het college statenstuk 911 ingetrokken en de PvdA heeft vervolgens de motie ingetrokken. De motie is dus niet in stemming geweest en er is dus geen uitspraak van de staten over die motie. Nu volgt door middel van het voorliggende statenstuk de schijnbare apotheose. Door middel van een grote verdwijntruc is statenstuk 911 helemaal van de agenda gevaagd en daarmee ook het externe onderzoeksbureau. De opdracht van de statencommissie van 19 september 2001 ligt er echter nog steeds. Spreker heeft al veel meegemaakt, maar nog nooit dat een democratisch genomen besluit van de staten geruisloos verdwijnt. Het is te gek voor woorden en de gang van zaken is voor zijn fractie onacceptabel. Zolang de staten bij motie of op een andere wijze niet terugkomen op hun besluit van september 2001 dan wenst spreker vast te houden aan het besluit de mogelijkheid van een extern bureau te onderzoeken. Hij gaat dan ook niet in op het voorliggende stuk en dringt er bij het college op aan om de volgende statenvergadering alsnog statenstuk 911 op de agenda te zetten dan wel een andere uitwerking van het externe bureau. Als de PvdA of andere partijen een ander bureau wensen, kan dat natuurlijk maar dan moet het wel via de koninklijke weg. Als de PvdA dan door middel van een motie een intern bureau voorstelt, behoudt de VVD zich het recht voor om geen extern onderzoeksbureau voor te stellen maar terug te vallen op haar aanvankelijke uitgangspunt, namelijk geen onderzoeksbureau maar het uitbesteden van onderzoeken aan externe bureaus. In dat geval wordt de klok meer dan een jaar terug gezet.

Mevrouw SMILDE is bij de behandeling van dit agendapunt uitgegaan van de situatie zoals die is ontstaan na de statenvergadering van februari 2002. Zij deelt overigens de mening van de VVD over de zin dat de staten "geacht worden de interne variant te kiezen". Weliswaar kiest de CDA-fractie voor de interne variant in aansluiting op de mening die zij er destijds al op nahield, maar zij kan zich voorstellen dat deze zin niet helemaal goed valt, want het is iets waar de staten zelf een besluit over nemen. In februari 2002 heeft zij aan-

gegeven waarom zij uiteindelijk toch voor een interne variant kiest en zij beperkt zich dan ook tot de keuze voor het soort interne variant. Zij sluit zich aan bij de woorden van de heer Prinsen, waarin deze kiest voor het PS-model, waarbij de opdrachtgevers voor de verschillende opdrachten gewoon de PS en de desbetreffende statencommissies moeten zijn. Het is afgesproken dat de operatie budgettair neutraal zal verlopen, maar zij stelt zich ook voor dat wanneer er onderwerpen door het onderzoeksbureau worden behandeld die niet op het terrein van welzijn liggen, dit niet allemaal onder hoofdstuk 8 van de begroting valt, maar dat daar dan financiën bijkomen. Zij stelt het college voor het PS-model uit te werken.

Mevrouw SMITH is het eens met de opmerkingen van de heer Van Heukelum, maar zij gaat wel in op de inhoud van dit stuk. Vorig jaar is gekozen voor een onafhankelijk extern bureau buiten het provinciehuis. Na diverse acties liggen er drie voorstellen om te kiezen voor een intern bureau binnen het provinciehuis. Ook de zin in de brief van het college dat de staten geacht worden voor de interne variant te kiezen heeft haar nogal gestoord. Steeds heeft zij het voorstel gedaan om het onderzoeksbureau bij STAMM onder te brengen met een onderzoeksstatuut en een Raad van Toezicht. Dit voorstel heeft zij steeds overeind gehouden, gezien de kostenbesparing, huisvesting en overheadtaken en om de kwetsbaarheid van een klein onafhankelijk bureau te voorkomen. Gezien de diverse keren dat het onderzoeksbureau al genoemd wordt in het genoemde Actieprogramma CWZ 2003 en het soort onderzoeken dat daarbij genoemd wordt, naast de onderzoeken die in het statenstuk met betrekking tot Scala genoemd worden, ziet zij dat het nodig is dat het onderzoeksbureau snel van start gaat. Gisteravond heeft zij al in Zeegse gehoord dat het de eerste taak is van de statenleden om volksvertegenwoordiger te zijn. Daar stemt zij volledig mee in. Na informatie ingewonnen te hebben bij het personeel van IVOM en STAMM heeft zij gehoord waar hun voorkeuren liggen. Zij kiezen niet voor een klein en onafhankelijk bureau, maar voor een provinciale plek binnen het provinciehuis, zodat de kwetsbaarheid veel kleiner is, maar wel met een onafhankelijk statuut en zelfstandigheid. De bestaanszekerheid bij de provincie lijkt stabiel en zij heeft besloten om te kijken - daar het eigen voorstel van GroenLinks niet haalbaar lijkt - welke

argumenten in het voorstel om binnen het provinciehuis te huisvesten haar aanspreken en te kiezen uit de interne varianten welke haar het beste lijkt. De GroenLinks-fractie heeft zich opnieuw bezonnen en omdat zij het belang van het personeel vooropstelt en dit voor 1 juli 2002 rond moet zijn, zou zij akkoord kunnen gaan met de variant van het PS-model. Daarbij moet wel voor ogen worden gehouden dat de garanties voor onafhankelijkheid van uitvoering van het onderzoek overeind blijven, maar zij is ook van mening dat de zelfstandige vormgeving van onderzoek bij de onderzoeker zelf zit. Het hangt niet van een organisatie af maar hierbij is professionaliteit van belang. Zij kan kiezen voor het PS-model maar heeft een aantal voorwaarden. Zij vindt dat het onderzoeksbureau ook gebruikt of ingeschakeld kan worden door derden, andere organisaties en gemeenten. Na twee jaar moet een evaluatie plaatsvinden en daarna kan er wellicht alsnog worden overgegaan op verzelfstandiging. Dat sluit zij niet uit. Afgesproken is dat het budgettair neutraal zou verlopen vanuit het welzijnsbudget. Daar is volgens spreekster geen sprake meer van. Zij heeft het idee dat het college een ander en breder soort bureau voor ogen staat, maar dat kan de gedeputeerde haar misschien duidelijk maken? Op deze manier is zij voor het aanboren van aanvullende financiën vanuit de andere sectoren van de provinciale begroting van minimaal 50% van het overschot.

De heer IETSWAART geeft aan dat hij het eens is met de opmerkingen van de heer Van Heukelum, aangezien het de kwaliteit van het democratisch besluitvormingsproces raakt. Hij hoopt dat de fracties die nog zullen spreken daarover ook iets gaan zeggen en verbaast zich dat de andere fracties daar nog niets over gezegd hebben. Zoals bekend geeft de D66-fractie de voorkeur aan de externe variant. Belangrijkste reden daarvan is dat hij zich aansluit bij het door het CAB gegeven advies dat de onafhankelijkheid van een extern bureau ook in een externe vorm gewaarborgd is. Het college stelt nu voor om een keuze te maken uit drie varianten van een intern bureau dat een plaats krijgt in de organisatie van de provincie. Deze vorm is niet de keuze van D66 en daarom wil hij hierover verder geen discussie meer voeren. Hij wijst dit voorstel af. Het voorstel doet ook onvoldoende recht aan de discussie die in deze commissie over dit onderwerp is gevoerd. Deze

commissie was aanvankelijk voorstander van een extern bureau en het feit dat de kosten voor een extern bureau hoger zouden uitvallen heeft geleid tot het voorliggende voorstel, waaraan het college van het begin af aan de voorkeur had. Het feit dat met name ten gevolge van de BTW-kosten de kosten van het extern bureau hoger uitvallen was het college dus niet onwelgevallig. De D66-fractie heeft nog steeds haar twijfels over de kostenvergelijking en de zuiverheid daarvan. Kortom, hij blijft de voorkeur geven aan de externe variant, ook al vallen de kosten daarvan relatief gezien hoger uit. Hij stelt inhoudelijke argumenten voorop en de waarborg voor onafhankelijkheid weegt voor hem zwaarder dan de extra kosten die dat met zich meebrengt.

Mevrouw KEMPE heeft met verbazing kennisgenomen van dit statencommissiestuk. Op 19 september 2001 heeft deze statencommissie in grote meerderheid gekozen voor de externe variant. Bij brief van 10 december 2001 werd zij door het college geïnformeerd over het BTW-plichtig zijn bij de stichtingsvorm zoals die de commissie voor ogen stond. Structureel zou dit f 100.000,-- per jaar duurder zijn. In de statencommissievergadering van 16 januari 2002 heeft zij het ondernemingsplan van het onderzoeksbureau besproken en was de BTW-kwestie aan de orde. Als zij het verslag er nog eens op naleest, was dit een nogal mistig gebeuren. Na die bewuste statencommissievergadering werd zij in de statenvergadering van 6 februari 2002 geconfronteerd met allerlei verhalen over de BTW. Zo zou er wel worden gecompenseerd, niet worden gecompenseerd of gedeeltelijk gecompenseerd. In die statenvergadering heeft zij aangegeven nog steeds te willen kiezen voor de externe variant, tenzij het prijskaartje te hoog zou zijn. Tijdens de statenvergadering kon de heer Weggemans haar geen uitsluitel geven over hoe het nu precies zat met de BTW. Een motie van de PvdA, die ook door de ChristenUnie werd gesteund, werd niet in stemming gebracht en maakte geen deel uit van de beraadslagingen omdat het college statenstuk 911 introk. Zij heeft er moeite mee dat een motie die niet in stemming is gebracht nu dient als onderbouwing van dit statencommissiestuk. De insteek van haar fractie was dat er eerst een duidelijk en eenduidig BTW-verhaal moest liggen. Mocht daaruit blijken dat een externe variant erg duur zou uitvallen dan zou de motie een goed initiatief

zijn. Voor haar fractie was het enige motief om eventueel een andere keuze te maken, de hogere BTW-kosten.

Er wordt in dit statencommissiestuk voor een duidelijk andere insteek gekozen, namelijk de tekst van een niet in stemming gebrachte motie. Zij stemt hier niet mee in want haar ging het om het BTW-verhaal. Pagina 5 van dit stuk heeft zij met veel interesse gelezen en daaruit blijkt dat de externe variant ongeveer € 50.000,-- duurder is dan de interne variant. Dat wist zij ook in september 2001 al. Het BTW-compensatiefonds zal bijna zeker de meerkosten compenseren. De staten zijn dus weer gewoon terug bij af, en af is bij haar 19 september 2001. De drie modellen voor een intern bureau spreken haar dan ook niet aan; de onafhankelijkheid is niet goed gewaarborgd en de constructies vindt zij gezocht. Zij kiest dan ook weer gewoon voor de externe variant.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN onderstreept het verhaal van de heer Van Heukelum. Op 19 september 2001 was nog de hele statencommissie voor het onderzoeken van de mogelijkheid van een onafhankelijk onderzoeksbureau. Dat was ook een voorstel uit het CAB-rapport, maar zij heeft het idee dat het CAB-rapport soms niet zo belangrijk meer wordt gevonden en dat de herijking nu op een andere manier ingevuld gaat worden. Zelfs de PvdA was toen voor dat onafhankelijk onderzoeksbureau en wilde dit onderzoeken. Nu, inmiddels een half jaar verder, wordt er steeds gerekt en ligt er een voorstel voor waarin dat onderzoek naar het externe bureau van tafel wordt geveegd. Het college gaat hiermee op weinig democratische manier met de statencommissie om en zij blijft op het standpunt staan dat zij achter het onafhankelijk onderzoeksbureau blijft staan. Over de interne varianten die hier genoemd worden wil zij het niet eens hebben.

De heer VANDER SCHOOT merkt op dat de opmerking dat de staten "worden geacht de interne variant te kiezen" wel op een opdracht van de belastingdienst lijkt. Die opmerking is uiterst aanmatigend en klopt ook niet, want de staten worden daartoe niet geacht. Dit temeer niet, nu een niet in behandeling genomen motie de basis vormt van dit stuk. Dat betekent dat zelfs die motie, alsmede statenstuk 911, worden weggemoffeld. Zelfs het CAB-rapport wordt naar de mestvaalt van de geschiedenis verwezen. Het is niet zijn bedoeling om

nogmaals alle geïrriteerde reacties van vorige sprekers te herhalen, maar het moge duidelijk zijn dat hij een onafhankelijk onderzoeksbureau wenst. Dat was en is het uitgangspunt en een andere opzet is voor hem niet bespreekbaar. Als er voor deze interne opzet wordt gekozen, wordt het bureau een beleidsinstrument dat afhankelijk wordt gemaakt van de opdrachtgever. Dat is principieel zodanig onjuist dat hij dan liever niets heeft.

De heer GAASBEEK maakt aan de hand van een figuurlijk bedoeld verhaal duidelijk hoe hij tegen dit statenstuk aankijkt. Een Drentse firma had een roeiwedstrijd tegen een Japanse firma georganiseerd. De wedstrijd zou met een achtmansroeiboot op de Drentsche Hoofdvaart worden gehouden. Beide equipes traiden hard en lang om zo goed mogelijk voor de dag te komen. Toen de grote dag daar was en beide teams topfit waren, wonnen de Japanners met een grote voorsprong van een kilometer. Het Drentse team was zwaar aangeslagen. De oorzaak van de vernietigende nederlaag moest absoluut boven water komen. Het topmanagement liet een projectteam vormen om het probleem te onderzoeken en om aanbevelingen te doen. Na langdurig onderzoek bleek dat de Japanners zeven mensen hadden om te roeien en dat één man stuurde. In het Drentse team roeide één man en stuurden er zeven. De leiding nam een adviesbureau om een studie te maken over de structuur van het Drentse team. Na enkele maanden van aanzienlijke inspanning kwamen de adviseurs tot de slotsom dat er te veel mensen stuurden en te weinig mensen roeiden. Om een volgende nederlaag te voorkomen werd de teamstructuur ingrijpend veranderd. Er kwamen nu vier stuurlieden, twee hoofdstuurlieden, één stuurmanager en één roeier. Bovendien werd een prestatiewaarderingssysteem ingevoerd om die ene roeier nog meer te stimuleren. Het jaar daarop wonnen de Japanners met een voorsprong van twee kilometer. Het management ontloeg daarop de roeier wegens de slechte prestaties, verkocht de roeispanen en stopte verdere investering in een nieuwe boot. Het adviesbureau werd geprezen en het resterende geld werd onder het management verdeeld. Tot zover dit verhaal. Spreker heeft als herintredend statenlid geleerd dat een statenstuk gebillijkt moet worden. Voor spreker staat nog steeds statenstuk 911 als een paal boven water.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat statenstuk 911 hierbij is gevoegd. Het stuk is verzonden aan de staten en is teruggetrokken door het college, maar daarmee zijn de tekst en de inhoud van dit stuk niet verdwenen. Dit statenstuk 911 is dan ook als bijlage bijgevoegd. Als er statenleden zijn die met genoeg blijven kiezen voor statenstuk 911, hoort het college dat met genoeg aan en zal gekeken worden wat de vervolgstappen na vandaag zijn. Er is op zich een bijzondere situatie ontstaan doordat in de vorige statenvergadering statenstuk 911 door het college is teruggetrokken. De oorzaken daarvan zijn gelegen in de indiening van een motie, die ook niet in stemming is gebracht. Spreker heeft bij het intrekken van statenstuk 911 wel aangegeven dat het college, gezien de discussie in de staten, een stuk zou voorleggen in de eerste, daaropvolgende statencommissievergadering. Dat laatste moet dan uitmonden in een statenstuk voor de statenvergadering daarop. Daarin is vertraging ontstaan doordat het stuk twee dagen te laat bij de statencommissie is binnengekomen. Daarom is het stuk toen niet behandeld en wordt het nu pas behandeld. De tekst van de motie, die wel in de beraadslagingen is geweest en deel daarvan heeft uitgemaakt, is bepalend geweest voor wat het college daarna is gaan doen. Er is vervolgens gefilosofeerd door het college en daaruit is onder meer het PS-model naar voren gekomen, dat ook niet op initiatief van de staten is ingebracht. Bij een statenstuk voor een interne variant waren er dan ook meerdere mogelijkheden en dat is in de discussie aan de orde geweest, waaraan alle fracties een bijdrage hebben geleverd. Het college is echter gehouden datgene te doen wat bij de intrekking is aangegeven, namelijk een nieuw statenstuk voor te leggen aan de statencommissie en statenvergadering. Weliswaar is de begeleidende brief wat ongelukkig gesteld, maar is slechts bedoeld om aan te geven wat er van het nieuwe statencommissiestuk wordt verwacht, namelijk dat gevraagd wordt in te stemmen met een van de interne varianten. Indien de statencommissie de term "wordt geacht" opvat als dat de commissie gedwongen wordt dit stuk aan te nemen, neemt hij die zinsnede gelijk terug. Het college gaat er wel van uit dat er in deze vergadering gekozen wordt voor één van de drie interne varianten, mits er een meerderheid is voor de interne variant. Meer vraagt spreker niet, en als commissieleden er meer in zien dan spijt hem dat bijzonder. In deze statencommissie constateert

spreker dat een aantal fracties onverkort kiest voor de externe variant in statenstuk 911. Dat is helder en het goed recht van de fracties. Dat die fracties terugkeren naar de oorspronkelijke afspraak is ook het goed recht van die fracties, maar hij kan zich voorstellen dat alles wat is gepasseerd en de nadrukkelijke voorkeur van het college voor een interne variant een rol speelt bij een eventuele heroverweging. Dat heeft ook te maken met een financiële kwestie, aangezien het college destijds niet wist hoe een BTW-compensatie eruit zou zien. Na de zomer komt er nog een statenstuk over de BTW-compensatie en de gevolgen voor Drenthe. Dit zijn echter de laatste gegevens die bekend waren bij de opstelling van dit stuk. Spreker constateert dat gezien het aantal fracties dat voorstander is van de interne variant, er een meerderheid in de staten is voor die interne variant. Voor de interne variant zijn drie modellen neergelegd en al discussiërend over dualisme is het PS-model ontstaan. Door PvdA en CDA wordt daarop ingezet en GroenLinks heeft nog een aantal extra voorwaarden gesteld. Dat hier wat ongelukkig de termen opdrachtgever en werkgever in verband worden gebracht met twee statencommissies heeft alles te maken met het feit dat er nog geen dualisme is. Wanneer er op 1 juli 2002 wordt begonnen, zal er wel iets geregeld moeten zijn en vandaar dat is gekozen voor twee statencommissies. In de toekomst zal een statenpresidium of statengriffie optreden als werkgever van degene die zijn verbonden aan het bureau. In de tussentijd dient de Statencommissie BFE op te treden als werkgever, maar daar kan ook een andere tijdelijke oplossing voor worden gevonden. Het feit dat de Statencommissie Cultuur en Welzijn wordt genoemd is bewust gebeurd omdat het zich tot nu toe tot dit beleidsterrein beperkt. Als het onderzoeksbureau later meer gaat doen, kunnen er ook meerdere opdrachtgevers zijn. Het kan ook zijn dat de staten een opdracht geven om iets te onderzoeken, die het vervolgens aan de statencommissies kunnen geven. Op dat moment is de griffie de werkgever en zijn PS opdrachtgever. Mevrouw Smilde vroeg zich af of het onderzoek zich over meerdere beleidsterreinen gaat uitstrekken en GroenLinks ging daar al vanuit. Voorlopig blijft het zo dat het onderzoek zich slechts uitstrekt tot het beleidsterrein van cultuur en welzijn, want daar komt ook de opdrachtformulering van de statencommissie aan het college vandaan. Mochten er veel grotere opdrachten worden ge-

geven dan kan het zijn dat er andere gelden nodig zijn, die niet enkel uit hoofdstuk 8 kunnen worden gefinancierd. De provincie heeft wel de wind mee, want zojuist is er net weer een pakket van het IPO binnengekomen over het provinciaal sociaal beleid. Daarin wordt gezegd dat de provincies gehouden zijn jaarlijks een provinciaal actieplan te gaan maken. Dat is nooit eerder door provincie of IPO aangegeven, maar dit stuk moet wel gemaakt worden en dan is het handig dat er een intern bureau is dat van dit beleidsterrein iets kan maken en beleidsondersteunend onderzoek kan verrichten. Dat kan best onafhankelijk onderzoek zijn, want dat heeft te maken met de manier waarop de onderzoeker ermee omgaat. Spreker is het er dus niet mee eens dat geen intern onderzoeksbureau kan worden ingeschakeld voor beleidsondersteunend onderzoek. De praktijk wijst ook aan dat het niet waar is wat de heer Van der Schoot zegt, want het is heel gebruikelijk bij overheidsorganisaties dat dit op deze wijze gebeurt.

De heer VANDER SCHOOT merkt op dat deze gang van zaken in het geheel niet strookt met hetgeen staat vermeld in het CAB-rapport.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat het CAB-rapport op sommige punten inmiddels gedateerd is, want het is alweer twee jaar oud. Dat de VVD-fractie noch voor een interne, noch voor een externe variant kiest, is ook een keuze en het staat de VVD vrij om een motie of amendement in te dienen teneinde dit statenstuk te laten verdwijnen. Spreker heeft echter geconstateerd dat de statencommissie in meerderheid nog niet in die richting denkt. Dat de totstandkoming van dit stuk nogal is gerekt is een feit, maar daar zijn zowel de staten als het college verantwoordelijk voor. Ten aanzien van het proza van de heer Gaasbeek merkt hij op dat als alles in het water valt, de interne variant een goed alternatief is om dit te voorkomen. Helaas kiest de heer Gaasbeek daar niet voor. Het college zal de staten op zo kort mogelijke termijn de interne variant doen toekomen, met daarbij aanhakend de keuze voor het PS-model. Het college wijst onderzoeken die moeten worden verricht voor derden af, maar deze is in de externe variant ook afgewezen omdat het bureau niet is bedoeld om opdrachten te verwerven. Hij vraagt de voorstanders van de interne variant om te reageren op de vraag of de tussenoplossing zoals die in dit stuk is geformuleerd, tot 11 maart 2003 kan

functioneren, waarna over wordt gegaan op het werkgeverschap van de statengriffie, met PS als opdrachtgever. Van belang is alles voor 1 juli 2002 af te ronden, want het personeel van de organisaties heeft daar wel recht op en wil graag aan het werk in de provinciale setting.

TWEEDE TERMIJN

De heer PRINSEN merkt op dat duidelijk is dat de communicatie rondom dit stuk niet de schoonheidsprijs verdient. Hij is blij dat het college dat onderschrijft. De PvdA is voor een interne variant, waarbij het PS-model zoals dat in dit stuk staat zal worden gehandhaafd tot de intrede van het duale stelsel in maart 2003. Daarna zal worden gekeken in hoeverre de structuur kan worden veranderd als blijkt dat onderzoek kan worden gedaan op andere beleidsterreinen.

De heer VAN HEUKELUM is verheugd dat de gedeputeerde heeft aangegeven dat de communicatie in de brief niet optimaal was. De gedeputeerde geeft aan dat het college voorkeur heeft voor de interne variant vanuit voortschrijdend inzicht. Echter, het is nog geen jaar geleden dat het college aangaf geen voorkeur te hebben en dat de staten konden aangeven wat zij wensten. Waarom is het college toen niet met een voorkeur gekomen? Spreker vindt dat het college uiterst snel zijn inzicht heeft veranderd ten gunste van een interne variant. Ook op 19 september 2001 was al duidelijk dat een extern bureau f 100.000,-- op jaarbasis meer zou gaan kosten dan een intern bureau. Hij verwijst in dit verband naar de Voorjaarsnota waar op pagina 15 staat dat het door het BTW-compensatiefonds in bepaalde gevallen aantrekkelijk kan zijn om uit te besteden in plaats van zelf onderzoek te verrichten. Spreker vindt het financiële plaatje als argument voor de interne variant erbij gezocht. Ook in het stuk zelf worden inhoudelijke argumenten voor een interne variant gegeven, zodat het college zich niet moet verschuilen achter een financieel plaatje. Begrijpt spreker het nu goed dat op de agenda van de statenvergadering van 19 juni 2002 de keuze voor één van de interne varianten wordt voorgelegd, of kan er ook nog worden gekozen voor statenstuk 911?

De heer WEGGEMANS antwoordt dat een statenstuk 911a zal komen voor te liggen waarin de

interne PS-variant is opgenomen. Als de VVD-fractie op hetzelfde moment statenstuk 911 wil behandelen, kunnen de staten tussen beide stukken kiezen.

De heer VAN HEUKELUM vraagt hoe het dan staat met de opdracht van de staten om de externe variant uit te werken.

De heer WEGGEMANS merkt op heel goed naar deze statencommissie te luisteren.

De heer VAN HEUKELUM merkt op dat deze statencommissie nooit het besluit van 19 september 2001 heeft teruggenomen.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat de heer Van Heukelum gelijk kan hebben, maar hij kan zich niet voorstellen dat er fracties zijn die voorstander zijn van twee volstrekt verschillende varianten.

De heer VAN HEUKELUM stelt voor om statenstuk 911, waarin de externe variant wordt uitgewerkt, ook op de agenda te zetten van de statenvergadering van 19 juni 2002. Als de staten het besluit van 19 september 2001 terug willen draaien, moet dat wel via de koninklijke weg.

De heer WEGGEMANS stelt voor om hier de provinciale Stafgroep BJC naar te laten kijken, zodat dit in de statenvergadering op zodanige wijze aan de orde kan worden gesteld dat niemand de statenvergadering gefrustreerd hoeft te verlaten. De heer Van Heukelum doet een voorstel hoe de orde op het moment van de statenvergadering moet worden ingericht en daar zal het college zich diepgaand over buigen, met de nodige juridische adviezen.

De heer HARLEMAN merkt op dat het college destijds statenstuk 911 heeft ingetrokken. Op dat moment had de VVD een voorstel van orde kunnen doen om het opnieuw op de agenda te zetten.

De heer VAN HEUKELUM antwoordt dat er een besluit lag dat is uitgewerkt in statenstuk 911. Vervolgens heeft het college dat statenstuk teruggenomen, maar de uitspraak van de statencommissie dat de externe variant moet worden uitgewerkt ligt er nog steeds. Wat spreker betreft hoeft statenstuk 911 niet per se op de agenda te ko-

men, als er dan maar een ander stuk op tafel komt met een uitwerking van de externe variant.

Mevrouw SMILDE kiest voor de interne variant en is het ermee eens om tot maart 2003 met het voorstel van het college te werken. Daarna fungeert het presidium als werkgever en PS als opdrachtgever.

De heer HARLEMAN merkt op dat GroenLinks het onderzoeksbureau liever niet bij de provincie wil onderbrengen, maar het bij voorkeur bij STAMM wil onderbrengen. GroenLinks is geen voorstander van een zelfstandig bureau omdat het onafhankelijk zou moeten zijn. Indien statenstuk 911 op de agenda zou zijn blijven staan, zou de GroenLinks-fractie daar niet voor zijn geweest.

De heer VAN HEUKELUM vraagt waarom de GroenLinks-fractie op 19 september 2001 wel voor uitwerking van de externe variant heeft gekozen.

De heer HARLEMAN merkt op dat de GroenLinks-fractie eenmaal genomen besluiten soms tegen het licht houdt en kijkt of de omstandigheden niet dusdanig zijn veranderd dat een ander standpunt dient te worden ingenomen. Hiermee bedoelt spreker dat de verhoudingen binnen de staten nogal zijn gewijzigd. Hij is van mening dat de volgende statenvergadering een besluit moet vallen en hij stemt niet voor statenstuk 911, waarmee dat voorstel geen meerderheid in de staten krijgt. Ook de interne variant zal, als GroenLinks daar tegenstemt, ook geen meerderheid krijgen. In dat geval wordt er op 19 juni 2002 geen enkel besluit genomen en spreker kiest daarom op dit moment voor de in zijn ogen meest verantwoorde optie. Hij moet dit nog wel in zijn fractie bespreken en wacht af wat het college doet met de drie voorwaarden die GroenLinks in eerste termijn heeft gesteld. Hij heeft niet het idee dat het college bereid is onmiddellijk aan die voorwaarden te voldoen, maar hij zal wel aan zijn fractie voorstellen om alleen met de interne variant akkoord te gaan als het college bereid is om aan alle drie voorwaarden tegemoet te komen. De mogelijkheid om het onderzoeksbureau onderzoeken te laten verrichten voor derden vindt hij namelijk erg belangrijk, omdat het ook in het CAB-rapport stond vermeld en instellingen van de onderzoekscapaciteit van het bureau gebruik moeten kunnen maken. Voorts moeten niet alle

kosten op het welzijnsbudget drukken. Zoals het er nu naar uitziet, denkt hij dat de GroenLinks-fractie wel zal kiezen voor de interne variant indien het college alle voornoemde drie voorwaarden vervult. Immers, voor de optie die de GroenLinks-fractie zelf als meest wenselijk aanmerkt, is geen meerderheid te krijgen.

De heer IETSWAART merkt op dat de gedeputeerde heeft aangegeven dat de staten medeverantwoordelijk zijn voor de tijd dat er op dit stuk is gewacht. Als het college echter verstandig was geweest, was het advies van de statencommissie opgevolgd en was de nieuwe instelling al aan de slag geweest. Dat advies van de statencommissie heeft het college niet opgevolgd, omdat het college het niet met dit advies eens was.

De heer WEGGEMANS geeft aan dat hij het hier niet mee eens is en dat hij slechts heeft gereageerd op zaken die uit diverse fracties naar voren kwamen. In die zin heeft hij goed naar de meerderheid binnen de statencommissie geluisterd.

De heer IETSWAART antwoordt dat hij juist vindt dat de heer Weggemans niet goed luistert naar hetgeen de statencommissie heeft aangegeven.

Mevrouw KEMPE stemt in met hetgeen de heer Ietswaart heeft gezegd. Indien de brief van september 2001 over het BTW-verhaal er niet was geweest, was er al lang een externe variant uitgewerkt en operationeel geweest. Spreekster roept alle fracties op om het CAB-rapport nog eens te lezen en nog eens na te denken wat het beste is. Zij wacht af waar het college 19 juni 2002 mee komt.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN sluit zich aan bij de heer Ietswaart en mevrouw Kempe. Voortschrijdend inzicht verloopt bij de heer Weggemans kennelijk zeer snel en als daar dan een rapport van het IPO van de hand van de heer Simons voor nodig is, terwijl dat rapport nog maar net uit is, vraagt spreekster zich toch af waar dat voortschrijdend inzicht vandaan komt.

De heer VANDER SCHOOT sluit zich aan bij de interventie van de heer Van Heukelum van de VVD. Spreker vindt de werkwijze van de gedeputeerde een belediging voor deze statencommissie en PS.

De heer GAASBEEK merkt op anderen niet uit te kunnen leggen hoe de besluitvorming over dit stuk heeft plaatsgevonden. GroenLinks zit in zijn positie op de wip van de besluitvorming en beslist nu voor de interne variant. Het is dan een democratisch besluit, maar hij accepteert dat niet van harte. Spreker is het met de VVD eens: dit kan eigenlijk niet zo. Sprekers stemt geldt hierin echter niet, want de heer Weggemans heeft al uitgerekend dat de meerderheid voor de interne variant binnen is. De procedure is echter schandalig.

De heer WEGGEMANS antwoordt dat er grove woorden worden gebruikt, terwijl het college juist uitstekend heeft geluisterd naar de meerderheid van de statenfracties. De statencommissie heeft een eigen inbreng geleverd zonder dat het college daarin intervenieerde en dan geeft spreker het met genoegen terug aan de fracties. Het kan altijd zo zijn dat fracties het niet met het college eens zijn, maar dat is onderdeel van het politieke spel. Om nu te zeggen dat er een soort van minachting is van het college voor bepaalde standpunten is ver buiten de werkelijkheid. Het college luistert heel goed en wel zelfs zodanig dat het college tijdens de statenvergadering geen andere mogelijkheid zag dan statenstuk 911 in te trekken. Daarvoor was een algemeen gevoel van acceptatie van die terugtrekking, dat niet alleen van het college uitging.

De heer VAN HEUKELUM merkt op het college op dit punt niets te verwijten is. Als er een partij iets te verwijten valt, is het de PvdA-fractie geweest die met een motie is gekomen, waardoor deze zaak ontoelaatbaar is vertraagd.

De heer WEGGEMANS antwoordt op de drie voorwaarden van de GroenLinks-fractie dat het college zal kijken in hoeverre daaraan tegemoetgekomen kan worden. Hij zegt alvast toe dat twee jaar na instelling van het bureau volgens het PS-model een evaluatie zal plaatsvinden. Het college hecht aan aanvaarding van dit statenstuk op 19 juni 2002, zodat het op 1 juli 2002 ingevoerd kan worden.

De VOORZITTER concludeert dat de discussie die in deze statencommissie heeft plaatsgevonden de basis vormt voor het statenstuk zoals het college dat voor de statenvergadering van 19 juni 2002 zal inbrengen. Zij wenst het college daarmee

veel wijsheid toe, alsmede de staten voor de beoordeling van dat stuk.

13. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 13.36 uur.

HW

TOEZEGGINGEN

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn, gehouden op 29 mei 2002 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 5 Mevrouw DE VRIES zegt toe deze commissie door middel van een verslag te informeren omtrent de uitkomsten van de twee middagen die worden belegd met organisaties en zorgvragers die betrokken zijn bij jonggehandicapten en hun vrijetijdsbesteding.
- 10 Mevrouw BRINK zegt toe dat de resultaten van het onderzoek van de VWS-pilot vrijwilligerswerk aan de commissie zullen worden toegezonden.